



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 30. maj 2018
(OR. en)

9536/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0199 (COD)**

**FSTR 24
REGIO 32
FC 25
CADREFIN 51
RELEX 482
IA 152
CODEC 901**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	30. maj 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2018) 374 final
-----------------	---------------------

Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter
--------	---

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 374 final.

Bilag: COM(2018) 374 final



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 29.5.2018
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 2. maj 2018 vedtog Kommissionen et forslag til den næste flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027¹.

Forenkling er blevet defineret som en central målsætning i oplægget om EU's finanser samt den efterfølgende evaluering af den nuværende ramme og den offentlige høring om rammen for 2021-2027. Erfaringen viser, at de nuværende regler er for komplekse og fragmenterede, hvilket fører til en unødvendig byrde for programmernes forvaltere og slutmodtagerne.

Med hensyn til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) foreslår Kommissionen en større indsats for at forenkle samarbejdet ud over EU's grænser. Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") skelner klart mellem det territoriale samarbejde mellem medlemsstaterne og økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande. Territorialt samarbejde mellem medlemsstaterne finder sted i henhold til (intern) økonomisk, social og territorial samhørighed (tredje del, afsnit XVIII, om Unionens politikker og interne aktioner). Økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande henhører under kapitel 2, og udviklingssamarbejdet under femte del, afsnit III, kapitel 3 (Samarbejde med tredjelande og humanitær bistand) om Unionens optræden udadtil samt fjerde del om associering af de oversøiske lande og territorier (OLT'er).

Det er derfor ikke retligt muligt at etablere en enkelt samarbejdsfond inden og uden for EU's grænser. I en stor indsats for at forenkle dem og maksimere synergieffekterne mellem dem sigter forordningerne om fremtidige eksterne finansielle EU-instrumenter, dvs.

- IPA III: Førtiltrædelsesinstrumentet² ("IPA III")
- NDICI: Instrumentet for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde³ ("NDICI") og
- OCTP: Rådsafgørelse om associering af oversøiske lande og territorier⁴, der fastsætter finansieringen i form af et program ("OCTP"),

mod at fastlægge klare regler for at overføre en del af deres ressourcer til Interreg-programmer. Disse vil hovedsagelig blive gennemført efter de regler, der er fastlagt ved forordningen om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og eksterne finansieringsinstrumenter ("forordningen om målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)"). Disse vil blive gennemført af Interreg-programmyndighederne i medlemsstaterne under delt forvaltning.

Med hensyn til IPA III bliver størrelsen af bidraget til Interreg-programmerne fastsat i henhold til artikel 10 i forordningen om europæisk territorielt samarbejde/Interreg, som vil finde anvendelse på anvendelsen af dette bidrag. IPA III kan i givet fald også bidrage til transnationale og interregionale samarbejdsprogrammer eller foranstaltninger, der fastsættes

¹ COM(2018) 322 final af 2.5.2018.

² Forordning (EU) XXX om oprettelse af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (EUT L xx, s. y).

³ Forordning (EU) XXX om oprettelse af instrumentet for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde (EUT L xx, s. y).

⁴ Rådets afgørelse (EU) nr. XXX om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelserne mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (EUT L xx, s. y).

og gennemføres i henhold til forordningen om europæisk territorielt samarbejde/Interreg (artikel 5, stk. 4 og 5, i IPA III-forordningen).

Hvad angår NDICI, kan Kommissionen, hvis der skal gennemføres globale, regionale eller tværregionale foranstaltninger, under de relevante flerårige vejledende programmer eller de relevante handlingsplaner eller foranstaltninger beslutte at udvide anvendelsesområdet for aktionerne til lande og territorier, som ikke er omfattet af NDICI-forordningen. Målet vil være at sikre, at EU's finansiering er sammenhængende og effektiv, eller at fremme det regionale eller tværregionale samarbejde. Navnlig kan Kommissionen fastsætte en særlig finansiering for at hjælpe partnerlande og -regioner med at styrke samarbejdet med naboregioner i EU's yderste periferi og oversøiske lande og territorier omfattet af OCTP-afgørelsen. Med henblik herpå kan NDICI, hvis det er relevant og på grundlag af gensidighed og proportionalitetsprincippet, for så vidt angår niveauet for støtte fra OCTP og/eller forordningen om europæisk territorielt samarbejde/Interreg, bidrage til aktioner, der gennemføres af et partnerland eller en partnerregion eller enhver anden enhed omfattet af denne forordning, af et land, et område eller en anden enhed omfattet af OCTP-afgørelsen eller af en region i EU's yderste periferi under de fælles operationelle programmer eller til interregionale samarbejdsprogrammer eller foranstaltninger, der fastsættes og gennemføres i henhold til forordningen om europæisk territorielt samarbejde/Interreg (artikel 33, stk. 2, i NDICI-forordningen og artikel 87 i OCTP-afgørelsen).

For at muliggøre konsistens med andre EU-politikker på dette område fastlægges reglerne om levering og gennemførelse af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ("EFRU") for så vidt muligt i forordningen om fælles bestemmelser. Denne indeholder fælles bestemmelser for alle syv fonde med delt forvaltning på EU-plan. Der er navnlig tale om:

- SF: Samhørighedsfonden⁵
- EHFF: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond⁶
- EFRU: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁷
- ESF+: Den Europæiske Socialfond Plus⁸
- AMIF: Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden⁹
- IGFV: instrumentet for grænseforvaltning og visa¹⁰
- FIS: Fonden for Intern Sikkerhed¹¹.

For at forenkle de lovgivningsmæssige rammer og sikre, at de gældende bestemmelser er klare, fastsætter forordningen om fælles bestemmelser fælles og fondsspecifikke regler. Det samme gælder forordningen, som dækker både EFRU og Samhørighedsfonden, der intervenserer under "målet om investering i beskæftigelse og vækst" og, for så vidt angår EFRU, under målet om "europæisk territorielt samarbejde" (Interreg).

Programmer under målet om "europæisk territorielt samarbejde" (Interreg), der involverer flere medlemsstater og tredjelande har særlige karakteristika. Forordningen om målet om

⁵ [Reference]

⁶ [Reference]

⁷ [Reference]

⁸ [Reference] undtagen "EU-programmet for beskæftigelse og social innovation" og "EU-programmet for sundhed".

⁹ [Reference] kun komponenter med delt forvaltning.

¹⁰ [Reference] undtagen programmet for toldkontroludstyr

¹¹ [Reference]

europæisk territorielt samarbejde (Interreg) fastsætter derfor Interreg-specifikke regler for både forordningen om fælles bestemmelser og forordningen, der dækker både EFRU og Samhørighedsfonden. Den fastsætter ligeledes specifikke regler for programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde/Interreg ("Interreg-programmer"), hvis medlemsstaterne samarbejder med tredjelande.

Unionens eksterne finansieringsinstrumenter fastsætter klare regler om "overdragelse" for alle Interreg-komponenter. I løbet af programmeringsperioden 2014-2020 blev IPA-CBC-programmerne allerede forvaltet af GD REGIO og gennemførelsesbestemmelserne, som er baseret på IPA-forordningen, blev for størstedelens vedkommende tilpasset Interreg-reglerne om samarbejdsprogrammer i medlemsstaterne. ENI-CBC-programmerne blev forvaltet af GD NEAR; gennemførelsesbestemmelserne, som er baseret på ENI-forordningen, afviger på en række punkter fra Interreg-reglerne. Samarbejde om regionerne i den yderste periferi blev hovedsagelig organiseret på projektniveau og omfattede desuden nogle pilotprojekter, der involverede Interreg-programmyndighederne i gennemførelsen af samarbejdsforanstaltninger under indirekte forvaltning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Artikel 174 i TEUF berettiger handling på EU-plan: "[Unionen] udvikler og fortsætter [...] sin indsats for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Unionen stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstige områder".

EFRU's mål er defineret i artikel 176 i TEUF: "Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen ved at deltage i udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang".

I henhold til artikel 174 i TEUF skal der desuden lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Disse regioner omfatter de nordligste meget tyndt befolkede områder samt ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder.

Artikel 178 TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelse af gennemførelsesforordninger vedrørende EFRU, som er de midler fra samhørighedspolitikken, som har til formål at støtte målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

Hvad angår støtten fra EU's eksterne finansieringsinstrumenter, udgør artikel 212, stk. 2, i TEUF retsgrundlaget for det økonomiske, finansielle og tekniske samarbejde med tredjelande generelt, herunder de tiltrædelsesberettigede lande: "1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i traktaterne, især i artikel 208-211, iværksætter Unionen samarbejdsforanstaltninger med andre tredjelande end udviklingslande på det økonomiske, finansielle og tekniske område, herunder bistandsforanstaltninger især på det finansielle område. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med Unionens udviklingspolitik og gennemføres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil. Unionens og medlemsstaternes aktiviteter supplerer og styrker gensidigt hinanden. 2. Europa-Parlamentet og Rådet fastsætter efter den almindelige lovgivningsprocedure de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre stk. 1."

Artikel 209, stk. 1, i TEUF udgør retsgrundlaget for samarbejdet med udviklingslande: "1. Europa-Parlamentet og Rådet fastsætter efter den almindelige lovgivningsprocedure de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre politikken for udviklingssamarbejde, og

som kan vedrøre flerårige samarbejdsprogrammer med udviklingslande eller programmer med en tematisk tilgang."

Artikel 349 i TEUF indeholder sluttelig bestemmelser om vedtagelse af særlige foranstaltninger for at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi, der forværres af visse specifikke træk, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling.

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

I konsekvensanalysen¹² peges der på forskellige grunde til, at en indsats på EU-plan tilføjer værdi til en indsats på nationalt plan. Disse omfatter følgende:

- I mange lande tegner EFRU og Samhørighedsfonden sig for mindst 50 % af de offentlige investeringer — disse medlemsstater ville ikke selv have **økonomisk kapacitet til at foretage sådanne investeringer**.
- Der er betydelige potentielle **afsmittende virkninger** på tværs af nationale og regionale grænser, f.eks. i forbindelse med investeringer i innovation og SMV'er. Det er en vigtig rolle på EU-plan at sikre, at sådanne afsmittende virkninger bliver en realitet, og at situationer med underinvestering undgås. Endvidere skal investeringerne udformes med henblik på at maksimere de afsmittende virkninger.
- I de fleste regioner, herunder de mere udviklede, udgør **strategier for intelligent specialisering (RIS3)** en sammenhængende strategisk ramme for investeringer og skaber en stor merværdi. Disse blev udløst af kravet om strategisk programmering for EFRU-støtten og den dertil hørende forudsætning. Faktisk er der tendens til, at fordelene ved disse strategier er størst i de mest udviklede regioner (navnlig i de nordiske lande, Østrig, Tyskland, Benelux og Frankrig).
- **Den fremmer EU's prioriteter.** Dette omfatter strukturreformer af arbejdsmarkedet, transport, miljø, energi, uddannelse og sociale politikker og programmer samt administrativ modernisering.
- EFRU giver **konkrete resultater på områder, der har betydning for borgerne** — "EU-budgettet bidrager til at opfylde de ønsker, som gør en forskel for borgerne i Europa"¹³. At bistå regionerne med at tilpasse sig globaliseringen, at skabe 420 000 arbejdspladser ved at støtte 1,1 mio. SMV'er mellem 2014 og 2020 og at bekæmpe fattigdom i byerne — alt dette er prioriteter for borgerne i Europa. Det er værd at bemærke, at mange af disse resultater er særligt tydelige uden for samhørighedslandene.

De politiske valg i forordningen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bl.a. af følgende grunde:

- Programmerne forvaltes ikke direkte af Europa-Kommissionen, men i stedet gennemføres de i partnerskab med medlemsstaterne (under delt forvaltning).

¹² For yderligere oplysninger, se konsekvensanalysen, kapitel 3.1 om nærhedsprincippet og merværdien af EFRU og Samhørighedsfonden.

¹³ Jf. Kommissionens oplæg om fremtiden for EU's finanser, COM(2017) 358 final af 28. juni 2017: https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_da.

- De kombinerede bestemmelser (de dermed forbundne fælles bestemmelser og denne forordning) er væsentlig enklere og mere konsoliderede i forhold til den foregående periode.

3. RESULTATER AF RETROSPEKTIVE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Efterfølgende evaluering af Interreg 2007-2013

Ved udgangen af 2013 var næsten 7 000 projekter inden for politiske områder, der udgør kernen i Europa 2020-strategien, blevet finansieret under Interreg-programmerne. Disse omfattede oprettelsen og udvidelsen af økonomiske klynger samt etablering af ekspertisecentre, centre for (videregående) uddannelse, netværkssamarbejde mellem forskningscentre og grænseoverskridende rådgivningstjenester for (nystartede) virksomheder. De omkring 1 300 miljøprojekter vedrørte den fælles forvaltning af naturressourcer, herunder havområder og flodbassiner, koordineret handling for at bekæmpe naturbetingede risici, for at reagere på klimaforandringerne og for at bevare biodiversiteten samt pilotprojekter for at udvikle vedvarende energi.

Interreg-programmerne bidrog til en række forbedringer, herunder tilgængelighed, fælles uddannelse samt øget beskyttelse mod miljømæssige og menneskeskabte risici. Internationalisering af SMV'er blev forbedret, navnlig i grænseoverskridende regioner. Programmerne bidrog også til bredere virkninger, navnlig ved at reducere specifikke hindringer for samarbejde (hovedsageligt kulturelle og fysiske hindringer) og forbedre den sociale integration.

I forbindelse med den efterfølgende evaluering blev det også konstateret, at:

1. Interreg-programmerne forblev meget brede og tog ofte først og fremmest sigte på at udvikle samarbejde og netværk. Det er vigtigt at finde en passende balance mellem samarbejde (som forbliver et centralt element i Interreg) og tilvejebringelse af uddannelse med henblik på de samhørighedspolitiske mål.
2. Der synes kun i begrænset omfang at være blevet fokuseret på begrebet funktionel region eller område ved udvælgelsen af de regioner, der skal støttes. Dette er dog vigtigt i betragtning af de potentielle fordele ved grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde.
3. I forbindelse med de fleste programmer anvendes en "bottom-up"-tilgang, når der træffes afgørelse om projekter, der skal støttes. Dette gjorde det vanskeligt at følge en sammenhængende strategi til at fremme udvikling og samfundsøkonomisk og territorial integration af de pågældende regioner, selv om de fleste individuelle projekter ydede et bidrag.
4. Der var en meget begrænset koordinering mellem Interreg-programmerne og de almindelige programmer. Muligheden for at programmerne kunne supplere hinanden indbyrdes og således forstærke virkningerne for udviklingen, blev derfor tabt.

Disse svagheder afhjælpes ved hjælp af forordningerne for programmeringsperioden 2014-2020. Navnlig bør resultatrammen sikre en større koncentration af midlerne på et begrænset antal politiske mål med en veludformet interventionslogik indledningsvis og måling af resultaterne.

I perioden 2021-2027 vil det blive søgt at styrke samarbejdet yderligere. Dette vil navnlig ske ved hjælp af følgende foranstaltninger:

1. Tilpasning af Interreg-programmernes arkitektur for bedre at tage højde for funktionelle områder. Grænseoverskridende programmer vil blive mere strømlinede for at koncentrere ressourcerne om grænseområder, hvor der er en høj grad af interaktion på tværs af grænserne. Det maritime samarbejde vil blive styrket ved at kombinere den grænseoverskridende og tværnational dimension af at arbejde på tværs af havområder i nye maritime programmer.
2. Integration af det grænseoverskridende samarbejde i det seneste politiske arbejde, der er skitseret i Kommissionens meddelelse "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner"¹⁴ ("meddelelsen om grænseregioner"). Programmer med fokus på aktioner, der er af direkte interesse for borgerne og virksomhederne i grænseregioner.
3. Styrkelse af Interreg-programmerne om tværnationalt og maritimt samarbejde, som dækker de samme funktionelle områder som de eksisterende makroregionale strategier (MRS). Øget overensstemmelse mellem finansieringen og prioriteterne for de makroregionale strategier.
4. Styrkelse af det interregionale samarbejde om innovation som skitseret i Kommissionens meddelelse "Styrkelse af innovation i Europas regioner — Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst"¹⁵. Dette vil blive gjort ved at foreslå et nyt interregionalt instrument, der sigter mod at hjælpe personer, der er involveret i strategier for intelligent specialisering (S3), med at danne klynger med henblik på at øge innovationen og bringe innovative produkter og processer ud på det europæiske marked.
5. Forordningen om fælles bestemmelser og EFRU-forordningerne vil yderligere fremme og støtte en stærkere koordinering mellem Interreg-programmerne og programmerne for investeringer i beskæftigelse og vækst. Dette skal ske gennem sikring af, at samarbejdsaktioner er godt repræsenteret i de prioriteter, der finansieres under disse programmer.

Erfaringerne fra IPA 2014-2020

IPA fremmer aktivt territorielt samarbejde, f.eks. gennem grænseoverskridende programmer, transnationale og tværregionale samarbejdsprogrammer samt makroregionale strategier. Merværdien er indlysende: forsoning og tillidsskabende foranstaltninger i det vestlige Balkan, nedbrydning af geografiske og mentale barrierer og udvikling af gode naboskabsforbindelser — alle disse aspekter er centrale elementer i udvidelsesprocessen, som udelukkende behandles i EU's programmer og ikke af andre donorer.

Efterfølgende evaluering af ENPI CBC-programmer¹⁶ i perioden 2007-2013

De 13 ENPI CBC-programmer, der blev gennemført i perioden 2007-2013, dækkede ni landgrænser i EU, tre havområder og en søvej. De finansielle ressourcer, der blev tildelt, beløb sig til 947,2 mio. EUR og kombinerede midler fra ENPI, EFRU og IPA. Bidraget fra

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017) 534 final af 20.9.2017).

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – "Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst" (COM(2017) 376 af 18. juli 2017).

¹⁶ Baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1).

deltagende lande og/eller projektstøttemodtagere gav en samlet tildeling på 1,2 mia. EUR. Programmerne involverede 34 lande, 19 EU-medlemsstater og 12 af de 16 partnerlande i naboskabsområdet samt Norge, Rusland og Tyrkiet.

Samlet set finansierede programmerne 941 projekter i perioden med et samlet kontraktbeløb på 910 mio. EUR (pr. april 2017), hvoraf 38 % blev kanaliseret til projekter til fremme af økonomisk udvikling, 32 % til miljøet, 19 % til social udvikling og 11 % til sikkerhedsspørgsmål. Størstedelen af EU-støtten (70 %) blev kanaliseret gennem standardprojekter, der udvælges gennem indkaldelser af forslag. Store infrastrukturprojekter udgjorde 22 % af den samlede EU-finansiering, der blev indgået kontrakter for (ca. 195 mio. EUR), mens strategiske projekter dækkede en mindre andel (8 % af den samlede EU-finansiering). Der var i alt 867 projekter, 51 store infrastrukturprojekter og 23 strategiske projekter. Deltagelsen i indkaldelser af forslag har været meget høj (i alt blev der indgivet mere end 7 000 ansøgninger på tværs af alle programmer), hvilket bevidner grænseoverskridende samarbejdes tiltrækningskraft blandt interessenter i de støtteberettigede områder. I alt omfattede ENPI CBC 4 569 organisationer fra 36 forskellige lande, hvoraf 2 106 var fra partnerlande.

I forbindelse med den efterfølgende evaluering rostes det imponerende antal forskellige grænseoverskridende samarbejdsprojekter samt det solide grundlag for samarbejde i forhold til den foregående periode med veletablerede programmyndigheder og mere erfarne støttemodtagere. Samtidig fremgår det af evalueringen, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for resultaterne af ENPI-CBC-programmer, at der var forsinkelser i programmet og dets gennemførelse, samt at der forekom bredt formulerede programmålsætninger og prioriteringer af indkaldelser, som mindskede den samlede virkning. Nogle af disse elementer allerede er blevet (helt eller delvist) behandlet i den nuværende generation af programmer for 2014-2020.

Anbefalingerne for den kommende programmeringsperiode omfatter øget fokus og virkning af programmerne, opnåelse af synergieffekter med andre EU-instrumenter og -politikker, øget merværdi af store infrastrukturprojekter, forbedring af programmets effektivitet og performanceramme samt praksis for overvågning og evaluering og styrkelse af den tekniske bistand og støtte til programmer.

Midtvejsevaluering af ENI CBC-programmer i perioden 2014-2020

I forbindelse med midtvejsevalueringen af ENI CBC-programmer for perioden 2014-2020 blev det konstateret, at CBC-strategien fortsat er relevant i forbindelse med EU's politiske rammer og udgør en reaktion på udviklingen i regionen. Grænseoverskridende samarbejde anses således for at være et vigtigt instrument til et positivt samarbejde mellem borgere, lokale myndigheder og civilsamfundet på begge sider af EU's grænser, selv i tilfælde, hvor de generelle bilaterale forbindelser kan være en udfordring. Selv om udarbejdelse og gennemførelse af programmet er gået langsommere end oprindeligt planlagt, anerkendes det blandt en lang række partnere, at processen er forbedret i forhold til tidligere år, og at forpligtelsen til at gennemføre vellykkede programmer fortsat er stærk.

Høring af interesserede parter

En online offentlig høring fandt sted mellem den 10. januar og den 9. marts 2018. Høringen dækkede samhørighedspolitikken, dvs. EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, herunder aspekter af europæisk territorielt samarbejde/Interreg.

- Hvad angår de vigtigste udfordringer, udpegede den største del (94 % af de adspurgte) "reducering af de regionale forskelle" som meget vigtigt eller forholdsvis vigtigt; dette blev efterfulgt af "nedbringelse af arbejdsløsheden, kvalitetsjob og arbejdskraftens mobilitet" og "fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse" (91 %).
- Hvad angår udfordringer, blev "fremme af forskning og innovation" anset for at være blevet håndteret bedst af flest (61 %) efterfulgt af "territoriant samarbejde" (59 %).
- 76 % af respondenterne mente, at fondene tilfører værdi i et stort eller relativt stort omfang; under 2 % mente, at de ikke har nogen merværdi overhovedet.
- Komplekse procedurer (86 %) blev betragtet som langt den største hindring for opfyldelsen af målsætningerne. Herefter kom revisions- og kontrolprocedurer (68 %) og manglende fleksibilitet til at reagere på uforudsete omstændigheder (60 %).
- Hvad angår forenkling, var det hyppigste valg "færre, klarere og kortere regler" (90 %); dette blev efterfulgt af "indbyrdes tilpasning af reglerne for EU's fonde" (79 %) og "øget fleksibilitet", for så vidt angår tildelingen af midler både til og inden for et programområde (76-77 %).

Ved besvarelsen af de åbne spørgsmål var respondenterne stort set enige om at gå stærkt ind for:

- Samhørighedspolitik for alle regioner (dog med et fortsat fokus på de mindre udviklede).
- Politisk innovation, herunder strategier for intelligent specialisering og intelligente investeringer mere generelt.
- Opretholdelse og udvikling af den tematiske koncentration.
- Fokus på lokale udfordringer (især bæredygtig byudvikling)
- Interregionalt samarbejde, både på tværs af grænserne og på tværs af Europa. Sidstnævnte er afgørende for intelligent specialisering — innovation i de højteknologiske sektorer afhænger ofte af udvekslinger og afsmittende virkninger fra samarbejde mellem klynger eller videntcentre i hele Europa.

Disse spørgsmål behandles i den foreslåede forordning, som:

- fortsat fokuserer på at løse problemerne vedrørende regionale uligheder og udfordringerne for regioner i hele Europa,
- opretholder og styrker tematisk koncentration om intelligent vækst gennem strategier for intelligent specialisering og kulstoffattig og bæredygtig udvikling,
- opretholder støtte til tværregionalt samarbejde ved at udvide det til intelligent specialisering og
- fremmer den lokale udvikling baseret på integrerede territoriale og lokale strategier og tilskynder til bæredygtig byudvikling samt kapacitetsopbygning på dette område.

Desuden vil forordningen om fælles bestemmelser fastsætte rammer for, at EFRU kan:

- forenkle de komplekse procedurer i forbindelse med EFRU,
- øge fleksibiliteten til at reagere på nye udfordringer, og
- harmonisere reglerne for de forskellige omfattede EU-fonde.

Konsekvensanalyse

I forbindelse med løsninger opereres der med en reduktion på 7 % af budgettet gennem:

- Løsning 1: Reduktion af bidraget til de mere udviklede regioner.
- Løsning 2: Fortsat støtte inden for centrale områder (tematisk koncentration) og reduktion inden for andre temaer.

Løsning 2 er den foretrukne løsning bl.a. af følgende grunde:

- For at fastholde et fokus på temaer af størst EU-merværdi, hvor resultaterne af evalueringen tyder på, at politikken har haft den største virkning.
- Mange af de største udfordringer (globalisering og økonomiske forandringer, overgangen til en lavemissionsøkonomi, miljømæssige udfordringer, migration og lommer af fattigdom i byerne) plager stadig mange regioner i hele EU, herunder mere udviklede regioner. EU's investeringer er både nødvendige og et tegn på solidaritet.
- Opretholdelse af en kritisk masse — investeringerne i de mere udviklede regioner er allerede mindre pr. capita.
- Under den offentlige høring støttede langt de fleste interessenter EFRU i alle regioner. Denne fremgangsmåde sikrer også, at samhørighedspolitikens midler får større synlighed i alle medlemsstater.

Forenkling

Der er beviser for betydelige administrative omkostninger i forbindelse med EFRU, og disse anslås i en undersøgelse¹⁷ gennemført for nylig til 3 % af programudgifterne. Den administrative byrde for støttemodtagerne (herunder SMV'er) er større.

De fleste af forenklingerne i EFRU vil blive skabt gennem forordningen om fælles bestemmelser. Mange af dem er svære at kvantificere finansielt på forhånd, men følgende skøn fremgår af undersøgelsen:

- Hvis man går over til en mere udbredt anvendelse af forenkledede omkostningsløsninger (eller betalinger baseret på betingelser) for EFRU, vil man i væsentlig grad kunne reducere de samlede administrative omkostninger - med 20-25 %, hvis disse løsningsmuligheder anvendes over hele linjen.
- Denne mere forholdsmæssige tilgang til kontrol og revisioner indebærer en stor reduktion i antallet af kontroller og revisionsbyrden for "lavrisikoprogrammer"; dette vil mindske de samlede administrative omkostninger for EFRU med 2-3 % og omkostningerne til de berørte programmer med et langt større beløb.

Et andet vigtigt aspekt af forenkling er, at dette forslag ville integrere støtte fra EFRU og fra EU's eksterne finansieringsinstrumenter som anført ovenfor.

¹⁷ Spatial Foresight & t33 "New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results".

E-samhørighed og dataudveksling

I 2014-2020-programmeringsperioden var der krav om et system til elektronisk udveksling af data mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder samt mellem de forskellige myndigheder i forvaltnings- og kontrolsystemet. Dette forslag til forordning bygger på dette og videreudvikler visse punkter vedrørende dataindsamling. Alle data, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene i gennemførelsen, herunder programmernes resultater og performance, vil nu blive fremsendt elektronisk hver anden måned. Dette betyder, at den åbne dataplatform vil blive ajourført i næsten realtid.

Data om støttemodtagere og operationer vil ligeledes blive offentliggjort i elektronisk form på et websted, som drives af forvaltningsmyndigheden.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser. Forslaget om EFRU og forordningen om Samhørighedsfonden fastlægger de budgetmæssige virkninger af EFRU, som er kilde til finansiering for de aktioner, der er omfattet af dette forslag.

5. RESUMÉ AF FORORDNINGENS INDHOLD

En stor del af udarbejdelsen og gennemførelsen af EFRU er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser. Dette forslag til en forordning bør derfor ses i denne sammenhæng. Den er navnlig koncentreret om vigtige aspekter vedrørende gennemførelse og samarbejde, navnlig:

- definitionen og den geografiske dækning af de fem komponenter
- Interreg-specifikke målsætninger og anvendelsesområde
- tilpasninger af bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser om programmering, programmyndigheder, forvaltning og kontrol samt økonomisk forvaltning og
- integration af EU's eksterne finansielle instrumenter.

Kapitel I – Almindelige bestemmelser (artikel 1-13)

Genstand, anvendelsesområde og Interreg-komponenter

I dette kapitel fastsættes genstand og anvendelsesområde for forordningen om europæisk territorialt samarbejde/Interreg. Navnlig beskrives de fem Interreg-komponenter: grænseoverskridende, tværnational og maritim, regionerne i den yderste periferi og de nye interregionale innovative investeringer.

Geografisk dækning

Kommissionen har foretaget en undersøgelses- og en høringsproces med en varighed på over to år, som kaldes "den grænseoverskridende revision". Gennem denne blev der indsamlet dokumentation, som viser, at grænseregioner generelt klarer sig dårligere økonomisk end andre regioner i en medlemsstat. Adgangen til offentlige tjenester såsom hospitaler og universiteter er generelt vanskeligere i grænseregioner. Det er fortsat ofte kompliceret og omkostningskrævende at navigere mellem forskellige administrative og juridiske systemer.

Som opfølgning på den grænseoverskridende revision vedtog Kommissionen meddelelsen om grænseregioner med forslag til en række konkrete foranstaltninger, der skal træffes af EU

samt nationale, regionale og lokale myndigheder. Disse foranstaltninger omfatter "overvejelser vedrørende den retlige og finansielle ramme for grænseoverskridende samarbejde". I meddelelsen foreslås det at undersøge, hvordan fremtidige finansieringsprogrammer, herunder Interreg, kan give et mere strategisk bidrag til at forebygge og fjerne grænsehindre og udvikle offentlige tjenester på tværs af grænserne.

Følgelig vil komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde blive koncentreret om landgrænser, mens grænseoverskridende samarbejde om søgrænser vil blive integreret i den udvidede komponent vedrørende "tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde".

Forslagene for 2012-2027 vedrørende både målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og europæisk territorialt samarbejde/Interreg mål afspejler denne forpligtelse på to måder. For det første øger de i væsentlig grad øge synligheden af samarbejdsaktioner i programmerne. For det andet bidrager de til, at grænseoverskridende programmer i højere grad end tidligere kan fokusere på institutionelt samarbejde, bilæggelse af grænsestridigheder og investering i fælles tjenester af offentlig interesse.

Ressourcer og medfinansieringssatser

Disse bestemmelser omfatter ressourcerne, både fra EFRU og EU's eksterne finansieringsinstrumenter. Der er fastsat en "returnmekanisme" for de resterende midler i tilfælde af manglende indgivelse eller undertegnelse af en finansieringsaftale for en ekstern Interreg. Navnlig for eksternt samarbejde bør medfinansieringen være højere end for målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.

Kapitel II — Interreg-specifikke målsætninger og tematisk koncentration (artikel 14 og 15)

Under hensyntagen til de specifikke forhold vedrørende Interreg er der fastsat to Interreg-specifikke målsætninger:

"bedre Interreg-styring" og

"et sikrere og trygkere Europa".

Den foreslåede forordning opstiller også bestemte procentsatser for tematisk koncentration.

Kapitel III — Programmering (Interreg-programmer — territorial udvikling — operationer og fonden for mindre projekter - TA) (artikel 16-26)

Dette kapitel tilpasser bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser til Interreg-programmerne. Et nyt element er "fonden for mindre projekter", som giver lokalsamfundet og civilsamfundet mulighed for at oprette små projekter ved hjælp af de forenkede omkostningsmodeller.

Kapitel IV - Overvågning – evaluering – information og kommunikation (artikel 27-35)

Dette kapitel tilpasser også bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser til Interreg-programmerne.

For at sikre en konsekvent overvågning af performance bevarer og forbedrer den foreslåede forordning også det fælles sæt af outputindikatorer, og samtidig tilføjes der for første gang et fælles sæt af resultatindikatorer. Sidstnævnte muliggør rapportering af resultater i realtid på den åbne dataplatform og sammenligning mellem programmer og medlemsstater. De vil også indgå i drøftelserne om performance og vellykkede evalueringer.

Kapitel V – Støtteberettigelse (artikel 36-43)

Hver enkelt medlemsstat bør så vidt muligt fastsætte regler om støtteberettigelse med et minimum af regler under EU-lovgivningen. Denne fremgangsmåde fungerer dog ikke for Interreg-programmerne, hvor to til 27 forskellige nationale regelsæt kan være i modstrid med hinanden og skabe konflikter. Dette kapitel indeholder derfor et klart hierarki for EU-regler, regler, der er specifikke for Interreg-programmer, og de nationale regler for støtteberettigelse. De detaljerede bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014 af 4. marts 2014¹⁸ er integreret i dette forslag til forordning.

Kapitel VI — Interreg-programmyndigheder, forvaltning og kontrol (artikel 44-48)

Bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser om programmyndigheder, forvaltning og kontrol er tilpasset til Interreg-programmerne. Dette gælder navnlig den fælles revisionsmyndigheds funktion og forenkler i høj grad revisionen af operationer.

Kapitel VII — Finansiell forvaltning, regnskaber, og finansielle korrektioner (artikel 49 og 50)

Interreg-programmerne bør modtage en højere og hurtigere forfinansiering end andre samhørighedspolitiske programmer for at give støttemodtagerne, som ofte ikke i tilstrækkelig grad råder over egne ressourcer, mulighed for at påbegynde deres operationer. Desuden bør der fastsættes detaljerede bestemmelser om nyttiggørelsesprocessen.

Kapitel VIII — Tredjelandes og OLT'ers deltagelse i Interreg-programmer under delt forvaltning (artikel 51-59)

Som udgangspunkt vil de "normale" regler for europæisk territorialt samarbejde/Interreg finde anvendelse. Visse tilpasninger er nødvendige for at tage hensyn til, at tredjelande, partnerlande eller OLT'er ikke er bundet af EU-retten. Dette har virkninger for programmyndigheder, forvaltningsmetoder, støtteberettigelse, store infrastrukturprojekter, offentlige indkøb, finansforvaltning og indgåelse af finansieringsaftaler.

Kapitel IX - Specifikke bestemmelser om indirekte forvaltning (artikel 60 og 61)

Disse omfatter investeringerne i interregionale innovationer og kan vedrøre samarbejdet med regionerne i den yderste periferi.

Kapitel X – Afsluttende bestemmelser (artikel 62-65)

Disse omfatter delegation, udvalgsprocedure og overgangsbestemmelser.

BILAG

Bilaget omfatter modellen for Interreg-programmer.

¹⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 for så vidt angår specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 45).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 178, artikel 209, stk. 1, artikel 212, stk. 2, og artikel 349,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁰,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 176 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") skal Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ("EFRU") bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen. I henhold til nævnte artikel og artikel 174, stk. 2 og 3, i TEUF skal EFRU således bidrage til at formindske forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder, idet der lægges særlig vægt på visse kategorier af områder, bl.a. grænseoverskridende områder, som er udtrykkeligt nævnt.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [forordningen om fælles bestemmelser]²¹ fastsætter fælles bestemmelser om EFRU og visse andre fonde, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [ny EFRU]²² fastsætter bestemmelser vedrørende de specifikke målsætninger og anvendelsesområdet for støtte fra EFRU. Det er nu nødvendigt at vedtage specifikke bestemmelser vedrørende målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), hvor en eller flere medlemsstater samarbejder på tværs af grænserne om effektiv programmering, herunder teknisk bistand, overvågning, evaluering, kommunikation, støtteberettigelse, forvaltning og kontrol samt finansiel forvaltning.
- (3) For at støtte en harmonisk udvikling af Unionens område på forskellige planer bør EFRU støtte det grænseoverskridende samarbejde, tværnationalt samarbejde, maritimt samarbejde, samarbejdet med regionerne i den yderste periferi og interregionalt samarbejde under målet om europæiske territorielt samarbejde (Interreg).

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

²¹ [Reference]

²² [Reference]

- (4) Komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde bør sigte mod at takle de i fællesskab udpegede udfordringer i grænseregioner og at udnytte uudnyttet vækstpotentiale i grænseområder, som det fremgår af Kommissionens meddelelse "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner"²³ ("meddelelsen om grænseregioner"). Den grænseoverskridende komponent bør følgelig begrænses til samarbejde om landegrænser, og samarbejde på tværs af søgrænser bør integreres i den tværnationale komponent.
- (5) Komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde bør også omfatte samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere lande eller andre områder uden for Unionen. Når internt og eksternt grænseoverskridende samarbejde dækkes i denne forordning, bør resultere i en større forenkling og strømlining af gældende bestemmelser for medlemsstaternes myndigheder og for partnermyndigheder og modtagere uden for Unionen set i forhold til programmeringsperioden 2014-2020.
- (6) Komponenten vedrørende tværnationalt samarbejde og maritime samarbejde bør tage sigte på at styrke samarbejdet ved hjælp af aktioner, som bidrager til integreret territorial udvikling i tilknytning til Unionens samhørighedspolitiske prioriteter og bør også omfatte maritimt grænseoverskridende samarbejde. Det tværnationale samarbejde bør dække større områder på fastlandet i Unionen, hvorimod det maritime samarbejde bør omfatte områder omkring havområder og integrere det grænseoverskridende samarbejde om søgrænser i programmeringsperioden 2014-2020. Den fortsatte gennemførelse af maritimt grænseoverskridende samarbejde, der tidligere er truffet beslutning om, inden for rammerne af et større samarbejde på det maritime område bør gives maksimal fleksibilitet, navnlig ved at definere det dækkede område, de særlige mål for et sådant samarbejde, kravene til et projektpartnerskab og etablering af delprogrammer og særlige styringsudvalg.
- (7) På grundlag af erfaringerne med grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde i programmeringsperioden 2014-2020 i regionerne i den yderste periferi, hvor kombinationen af begge komponenter i et enkelt program for hvert samarbejdsområde ikke har medført tilstrækkelige forenkling for programmyndigheder og støttemodtagere, bør der oprettes en specifik komponent vedrørende regioner i den yderste periferi for at sætte regioner i den yderste periferi i stand til at samarbejde med deres nabolande og -områder på den mest effektive og enkle måde.
- (8) På grundlag erfaringerne med de interregionale samarbejdsprogrammer under Interreg og manglen på et sådant samarbejde inden for programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i programmeringsperioden 2014-2020 bør komponenten vedrørende interregionalt samarbejde i højere grad fokusere på at styrke samhørighedspolitikens effektivitet. Denne komponent bør derfor begrænses til to programmer, et for at gøre det muligt at opnå alle former for erfaringer, innovative tilgange og kapacitetsopbygning til programmer under begge mål og at fremme europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS), der er oprettet eller skal oprettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006²⁴, og et for at forbedre analysen af udviklingstendenser. Projektbaseret samarbejde i hele

²³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017) 534 final af 20.9.2017).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

Unionen bør integreres i den nye komponent vedrørende interregionale innovationsinvesteringer og knyttes tæt til gennemførelsen af Kommissionens meddelelse "Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier til robust, inklusiv og bæredygtig vækst"²⁵, navnlig for at støtte tematiske platforme for intelligent specialisering på områder såsom energi, industriel modernisering eller landbrugsfødevarer. Endelig bør integreret territorial udvikling med fokus på funktionelle byområder eller byområder være koncentreret inden for programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og et ledsagende instrument, det "europæiske initiativ for byområder". De to programmer under komponenten vedrørende interregionalt samarbejde bør omfatte hele Unionen og bør også være åbne for tredjelandes deltagelse.

- (9) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af støtteberettigede regioner og områder. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af de støtteberettigede regioner og områder på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003²⁶.
- (10) Det er nødvendigt fortsat at yde støtte eller, hvis det er relevant, etablere et samarbejde vedrørende alle dimensioner med Unionens tilgrænsende tredjelande, da et sådant samarbejde er et vigtigt politisk redskab til regionaludvikling og bør være til gavn for regionerne i de medlemsstater, der grænser op til tredjelande. Med henblik herpå bør EFRU og Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, IPA²⁷, NDICI²⁸ og OCTP²⁹ støtte programmer under det grænseoverskridende samarbejde, det tværnationale samarbejde og maritime samarbejde, samarbejdet med regionerne i den yderste periferi og det interregionale samarbejde. Støtten fra EFRU og fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter bør baseres på gensidighed og proportionalitet. For så vidt angår IPA III-CBC og NDICI-CBC, bør EFRU-støtten suppleres med mindst samme beløb under IPA III-CBC og NDICI-CBC og med et maksimumsbeløb, der er fastsat i den pågældende retsakt, dvs. op til 3 % af finansieringsrammen under IPA III og op til 4 % af finansieringsrammen under programmet for det geografiske naboskabsområde under artikel 4, stk. 2, i NDICI.
- (11) IPA III-bistanden bør hovedsageligt fokusere på at bistå IPA-støttemodtagerne med at styrke de demokratiske institutioner og retsstaten, reformere retsvæsenet og den offentlige forvaltning og fremme respekten for de grundlæggende rettigheder, ligestilling mellem kønnene, tolerance, social inddragelse og ikke-diskrimination. IPA-Bistanden bør fortsat støtte deres bestræbelser på at fremme regionalt, makroregionalt og grænseoverskridende samarbejde samt territorial udvikling, herunder ved at gennemføre Unionens makroregionale strategier. IPA-bistanden bør desuden også omhandle sikkerhed, migration og grænseforvaltning, sikring af adgang til international beskyttelse, deling af relevante oplysninger, styrkelse af

²⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – "Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst" (COM(2017) 376 af 18. juli 2017).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

²⁷ Forordning (EU) XXX om oprettelse af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (EUT L xx, s. y).

²⁸ Forordning (EU) XXX om oprettelse af instrumentet for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde (EUT L xx, s. y).

²⁹ Rådets afgørelse (EU) XXX om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelserne mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (EUT L xx, s. y).

grænsekontrollen og fælles bestræbelser på at bekæmpe irregulær migration og smugling af migranter.

- (12) Hvad angår NDICI-bistanden, bør Unionen udvikle særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde. Denne forordning og NDICI bør derfor støtte de interne og eksterne aspekter af relevante makroregionale strategier. Disse initiativer er strategisk vigtige og udgør betydningsfulde politiske rammer for uddybningen af forbindelser med og mellem partnerlandene på grundlag af principperne om gensidig ansvarlighed, fælles ejerskab og delt ansvar.
- (13) Det er vigtigt fortsat at respektere den rolle, som EEAS og Kommissionen spiller med hensyn til forberedelse af den strategiske programmering og Interreg-programmer, der støttes af EFRU og NDICI, jf. Rådets afgørelse 2010/427/EU³⁰.
- (14) I betragtning af den særlige situation for regionerne i Unionens yderste periferi er det nødvendigt at vedtage foranstaltninger vedrørende de betingelser, hvorunder disse regioner kan få adgang til strukturfondene. Følgelig bør visse bestemmelser i denne forordning tilpasses til de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi for at forenkle og fremme samarbejdet med deres naboer, idet der tages hensyn til Kommissionens meddelelsen "Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi"³¹.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte, hvor store ressourcer der er afsat til hvert enkelt af Interregs forskellige komponenter, herunder hver medlemsstats andel af de samlede beløb til grænseoverskridende samarbejde, det tværnationale samarbejde og maritime samarbejde, samarbejdet med regionerne i den yderste periferi og det interregionale samarbejde samt det potentiale, som medlemsstaterne har til rådighed vedrørende fleksibilitet mellem disse komponenter. Sammenlignet med programmeringsperioden 2014-2020 bør andelen for grænseoverskridende samarbejde mindskes, samtidig med at andelen for tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde bør hæves, fordi maritimt samarbejdes integreres, og der bør skabes en ny komponent vedrørende samarbejde med regionerne i den yderste periferi.
- (16) Med henblik på at opnå den mest effektive brug af støtten fra EFRU og Unionens eksterne finansieringsinstrumenter bør der indføres en ordning for returnering af en sådan støtte, når eksterne samarbejdsprogrammer ikke kan vedtages eller må afbrydes, herunder i forbindelse med programmer med tredjelands, der ikke modtager støtte fra et af Unionens finansieringsinstrumenter. Formålet med denne mekanisme er at sikre optimal funktion af programmerne og størst mulig samordning mellem disse instrumenter.
- (17) EFRU bør under Interreg bidrage til de specifikke målsætninger under samhørighedspolitikens mål. Listen over de specifikke målsætninger under de forskellige tematiske målsætninger bør dog tilpasses de særlige behov for Interreg gennem fastsættelse af yderligere specifikke mål under det politiske mål "et mere

³⁰ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

³¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank – "Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi" (COM(2017) 623 final af 24.10.2017).

socialt Europa ved at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder" for at muliggøre aktioner af samme type som ESF.

- (18) Inden for rammerne af de enestående og specifikke forhold på øen Irland og med henblik på at støtte samarbejdet mellem nord og syd i henhold til Langfredagsaftalen bør der gennemføres et nyt grænseoverskridende "Peace Plus"-program, som bygger videre på arbejdet i forbindelse med tidligere programmer mellem grænseområderne i Irland og Nordirland. Under hensyntagen til den praktiske betydning heraf er det nødvendigt at sikre, at EFRU, hvis programmet fungerer til fordel for fred og forsoning, også bidrager til at fremme social, økonomisk og regional stabilitet i de pågældende regioner, navnlig gennem aktioner til at fremme samhørighed mellem lokalsamfundene. I lyset af programmets særlige omstændighed bør det forvaltes på en integreret måde, idet Det Forenede Kongeriges bidrag integreres i programmet som eksterne formålsbestemte indtægter. Derudover bør visse bestemmelser om udvælgelse af operationer i denne forordning ikke finde anvendelse på det pågældende program i forbindelse med operationer til støtte for fred og forsoning.
- (19) Denne forordning bør tilføje to Interreg-specifikke målsætninger; en for at støtte et Interreg-specifikt mål, som styrker den institutionelle kapacitet, forbedrer det retslige og administrative samarbejde, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af meddelelsen om grænseregioner, intensiverer samarbejdet mellem borgere og institutioner samt udviklingen og samordningen af makroregionale strategier og havområdestrategier, og en anden for at løse specifikke eksterne samarbejdsproblemer såsom sikkerhed, forvaltning af grænsepassage og indvandring.
- (20) Den største del af EU-støtten bør fokusere på et begrænset antal politiske mål for at maksimere Interregs virkning.
- (21) Bestemmelser om udarbejdelse, vedtagelse og ændring af Interreg-programmerne samt territorial udvikling, om udvælgelsen af operationer, om overvågning og evaluering, om programmyndighederne, om revisioner af operationer og om gennemsigtighed og kommunikation bør tilpasses de særlige forhold, der gælder for Interreg-programmerne set i forhold til de bestemmelser, der er fastsat i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
- (22) Bestemmelserne om kriterierne for, at operationer kan betragtes som virkelig fælles og samarbejdsorienterede, om partnerskabet inden for Interreg-operation og om den ledende partners forpligtelser som fastsat i programperioden 2014-2020 bør opretholdes. Interreg-partnerne bør dog samarbejde inden for alle fire dimensioner (udvikling, gennemførelse, personale og finansiering) og, hvad angår samarbejdet med regioner i den yderste periferi, inden for tre ud af fire dimensioner, da det bør være enklere at kombinere støtte fra EFRU og Unionens eksterne finansieringsinstrumenter både på program- og operationsniveau.
- (23) Det er nødvendigt at tydeliggøre reglerne for fondene for mindre projekter, der er blevet gennemført siden Interregs begyndelse, men aldrig har været omfattet af særlige bestemmelser. Som det også fremgår af udtalelse fra Regionsudvalgets "Mellemfolkelige og mindre projekter i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer"³², spiller sådanne små projektfonde en vigtig rolle i opbygningen af tillid mellem borgerne og institutionerne, giver stor europæisk

³² Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse "Mellemfolkelige og mindre projekter i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer" af 12.7.2017 (EUT C 342 af 12.10.2017, s. 38).

merværdi og bidrager væsentligt til den overordnede målsætning for programmerne for grænseoverskridende samarbejde ved at overvinde grænsehindre og integrere grænseområderne og deres indbyggere. For at forenkle finansforvaltningen af mindre projekter for de slutmodtagere, som ofte ikke er vant til at ansøge om EU-midler, bør brugen af forenklede omkostningsmuligheder og faste beløb gøres obligatorisk, når der er tale om beløb under en vis tærskel.

- (24) Som følge af inddragelsen af mere end en medlemsstat og de deraf følgende højere administrationsomkostninger, navnlig for så vidt angår kontrol og oversættelse, bør loftet for udgifter til teknisk bistand være højere end under målet om investering i beskæftigelse og vækst. Med henblik på at udligne de højere administrationsomkostninger bør medlemsstaterne tilskyndes til så vidt muligt at nedbringe de administrative byrder med hensyn til gennemførelsen af fælles projekter. Desuden bør Interreg-programmer med begrænset EU-støtte eller eksterne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer modtage et bestemt mindstebeløb til teknisk bistand for at sikre tilstrækkelige midler til effektive tekniske bistandsaktiviteter.
- (25) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet gennem specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af fondenes virkninger i praksis.
- (26) På baggrund af erfaringerne fra programmeringsperioden 2014-2020 bør systemet, der fastsætter et klart hierarki af regler for støtteberettigede udgifter, opretholdes, samtidig med at princippet om, at støtteberettigede udgifter fastsættes på EU-plan eller for et Interreg-program som helhed, bevares for at undgå eventuelle inkonsekvenser eller uoverensstemmelser mellem forskellige forordninger og mellem forordninger og nationale regler. Supplerende regler vedtaget af en medlemsstat, der kun skal gælde for støttemodtagere i den pågældende medlemsstat, bør begrænses til et absolut minimum. Navnlig bør bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014³³, der er vedtaget for programmeringsperioden 2014-2020, indarbejdes i denne forordning.
- (27) Medlemsstaterne bør opfordres til at overdrage forvaltningsmyndighedens funktioner til en EGTS eller at gøre en sådan gruppe, i lighed med andre grænseoverskridende retlige organer, ansvarlig for forvaltningen af et delprogram, en integreret territorial investering eller en eller flere fonde for mindre projekter eller at fungere som eneste partner.
- (28) Betalingskæden i programmeringsperioden 2014-2020 fra Kommissionen til den ledende partner via attesteringsmyndigheden bør videreføres under regnskabsfunktionen. Unionens støtte bør udbetales til den ledende partner, medmindre det vil resultere i dobbelte gebyrer for omregning til euro og tilbage til en anden valuta eller omvendt mellem den ledende partner og de andre partnere.
- (29) I henhold til artikel 63, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] skal sektorspecifikke regler tage højde for programmer for europæisk territorialt

³³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 for så vidt angår specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer (EUT L 138 af 13.5.2014, s. 45).

samarbejde (Interreg), navnlig hvad angår revisionsfunktionen. Bestemmelserne om den årlige revisionserklæring, den årlige kontrolrapport og de revisionerne af operationer bør derfor forenkles og tilpasses til sådanne programmer, som omfatter mere end én medlemsstat.

- (30) Der bør oprettes en klar økonomisk ansvarskæde, for så vidt angår inddrivelse af beløb i forbindelse med uregelmæssigheder fra den eneste eller andre partnere via den ledende partner og forvaltningsmyndigheden til Kommissionen. Der bør fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes, tredjelandes, partnerlandes eller oversøiske lande og territoriers (OLT'ers) ansvar i tilfælde, hvor inddrivelse fra den eneste partner, andre partnere eller den ledende partner ikke lykkes, hvilket betyder, at medlemsstaten foretager refusion til forvaltningsmyndigheden. Følgelig kan der under Interreg-programmerne ikke forekomme uinddrivelige beløb, for så vidt angår støttemodtagerne. Det er imidlertid nødvendigt at præcisere de regler, der gælder, hvis en medlemsstat, et tredjeland eller et partnerland eller et OLT ikke foretager refusion til forvaltningsmyndigheden. Den ledende partners forpligtelser vedrørende inddrivelse bør også præciseres. Navnlig bør forvaltningsmyndigheden ikke kunne forpligte den ledende partner til at indlede en retssag i et andet land.
- (31) For at anvende et fælles sæt af regler både i de deltagende medlemsstater og tredjelande, partnerlande eller OLT'er bør denne forordning også finde anvendelse på deltagelse af tredjelande, partnerlandene eller OLT'er, medmindre der er fastsat specifikke regler i et specifikt kapitel i denne forordning. Interreg-programmets myndigheder kan modsvares af tilsvarende myndigheder i tredjelande eller partnerlande eller OLT'er. Udgangspunktet for udgifternes støtteberettigelse bør være forbundet med det relevante tredjeland, partnerlands eller OLT's undertegnelse af finansieringsaftalen. Offentlige indkøb for støttemodtagere i tredjelandet, partnerlandet eller OLT'et bør følge reglerne for eksterne indkøb i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) [ny FR-Omnibus]³⁴. Procedurene for indgåelse af finansieringsaftaler med hvert tredjeland, hvert partnerland eller hvert OLT samt aftaler mellem en forvaltningsmyndighed og hvert tredjeland, hvert partnerland eller hvert OLT med hensyn til støtte fra et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, eller i tilfælde af overførsel af et supplerende bidrag fra et tredjeland eller partnerland eller OLT til Interreg-programmet bortset fra national medfinansiering, bør fastsættes.
- (32) Selv om Interreg-programmer med deltagelse af tredjelande, partnerlande eller OLT'er bør gennemføres under delt forvaltning, kan samarbejde med regioner i den yderste periferi gennemføres under indirekte forvaltning. Der bør fastsættes specifikke regler om, hvordan sidstnævnte programmer som helhed eller delvis gennemføres under indirekte forvaltning.
- (33) På grundlag erfaringerne med store infrastrukturprojekter i løbet af programmeringsperioden 2014-2020 inden for rammerne af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer under Det Europæiske Naboskabsinstrument bør procedurene forenkles. Kommissionen bør imidlertid bevare visse rettigheder vedrørende udvælgelse af sådanne projekter.
- (34) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage og ændre listerne over Interreg-programmer og listen over det samlede EU-støttebeløb til hvert Interreg-program og til at vedtage afgørelser om godkendelse af Interreg-programmer og ændringer heraf. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med

³⁴ [Reference]

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³⁵. Selv om disse retsakter har en generel karakter, bør rådgivningsproceduren anvendes, eftersom de kun gennemfører bestemmelserne teknisk set.

- (35) For at sikre ensartede betingelser for vedtagelse eller ændring af Interreg-programmer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Eksterne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer bør, hvis det er relevant, være i overensstemmelse med de udvalgsprocedurer, der er fastsat i henhold til forordning (EU) [IPA III] og [NDICI], hvad angår den første vedtagelsesafgørelse for disse programmer.
- (36) Med henblik på at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at ændre bilaget om modellen for Interreg-programmer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (37) Eftersom målet for denne forordning, nemlig at fremme samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande eller partnerlande eller OLT'er, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne, men bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

AFDELING I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG INTERREG-KOMPONENTER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der regler for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for Unionen og mellem medlemsstaterne og henholdsvis

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

tilgrænsende tredjelande, partnerlande, andre territorier eller oversøiske lande og territorier ("OLT'er").

2. Denne forordning indeholder også de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en effektiv programmering, herunder teknisk bistand, overvågning, evaluering, kommunikation, støtteberettigelse, forvaltning og kontrol samt finansiel forvaltning af programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde ("Interreg-programmer"), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ("EFRU").
3. Med hensyn til støtte fra "instrumentet til førtiltrædelsesbistand" ("IPA III"), "instrumentet for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde" ("NDICI") og finansieringen for alle OLT'erne i perioden 2021 til 2027, der er oprettet som et program ved Rådets afgørelse (EU) XXX ("OCTP"), til Interreg-programmerne (de tre instrumenter kaldes under et: "Unionens eksterne finansieringsinstrumenter") fastlægges der i denne forordning bestemmelser om supplerende specifikke målsætninger samt integration af disse fonde i Interreg-programmerne, kriterierne for tredjelandes, partnerlandes og OLT'ers og deres regioners støtteberettigelse og visse specifikke gennemførelsesbestemmelser.
4. Med hensyn til støtte fra EFRU og Unionens eksterne finansieringsinstrumenter (kaldes under et "Interreg-midlerne") til Interreg-programmerne defineres der i denne forordning Interreg-specifikke målsætninger og tilrettelæggelsen heraf, kriterierne for, hvornår medlemsstaterne, tredjelande, partnerlande, OLT'erne og deres regioner er støtteberettigede, de finansielle ressourcer og kriterierne for deres fordeling.
5. Forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og forordning (EU) nr. [ny EFRU] finder anvendelse på Interreg-programmer, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i disse forordninger og denne forordning, eller hvis bestemmelserne i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] kun kan gælde for målet om investering i beskæftigelse og vækst.

Artikel 2 **Definitioner**

1. I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] anvendelse. Desuden forstås ved:
 - 1) "IPA-støttemodtager": et land eller territorium, som er opført i bilag I til forordning (EU) [IPA III]
 - 2) "tredjeland": et land, som ikke er en medlemsstat i Unionen og ikke modtager støtte fra Interreg-fondene
 - 3) "partnerland": en IPA-støttemodtager eller et land eller et territorium, som er omfattet af "det geografiske naboskabsområde" opført i bilag I til forordning (EU) [NDICI], og som modtager støtte fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, samt Den Russiske Føderation
 - 4) "grænseoverskridende retlig enhed": en retlig enhed, som er oprettet i henhold til lovgivningen i et af deltagerlandene i et Interreg-program, forudsat at det er oprettet af regionale eller lokale myndigheder eller andre organer fra mindst to deltagerlande.
2. Hvis bestemmelser i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] henviser til en "medlemsstat", skal dette i forbindelse med denne forordning forstås som "den medlemsstat, som er værtsland for forvaltningsmyndigheden", og hvis

bestemmelserne henviser til "hver medlemsstat" eller "medlemsstaterne", skal dette fortolkes som "medlemsstaterne og i givet fald tredjelande og partnerlande og OLT'er, der deltager i et givent Interreg-program".

Hvis bestemmelser i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] henviser til "fondene" som opført i nævnte forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), eller til "EFRU", skal dette fortolkes som om, det også omfatter Unionens respektive eksterne finansieringsinstrumenter.

Artikel 3

Elementer i målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)

I henhold til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) skal EFRU og i givet fald Unionens eksterne finansieringsinstrumenter støtte følgende elementer:

- 1) grænseoverskridende samarbejde mellem tilgrænsende regioner for at fremme integreret regional udvikling (element 1)
 - a) internt grænseoverskridende samarbejde mellem tilgrænsende grænseregioner på land mellem to eller flere medlemsstater eller mellem tilgrænsende grænseregioner i mindst én medlemsstat og et eller flere tredjelande, der er opført i artikel 4, stk. 3, eller
 - b) eksternt grænseoverskridende samarbejde mellem tilstødende grænseregioner i mindst én medlemsstat og en eller flere af følgende:
 - i) IPA-støttemodtagere eller
 - ii) partnerlande støttet under NDICI eller
 - iii) Den Russiske Føderation med henblik på at muliggøre dennes deltagelse i grænseoverskridende samarbejde, som også støttes af NDICI
- 2) tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde hen over større tværnationale områder eller omkring havområder, der omfatter nationale, regionale og lokale programpartnere i medlemsstater, tredjelande og partnerlande og i Grønland med henblik på at opnå større territorial integration ("element 2" hvis der kun henvises til tværnationalt samarbejde: "element 2A"; hvis der kun henvises til tværnationalt samarbejde: "element 2B")
- 3) indbyrdes samarbejde mellem regioner i den yderste periferi og med deres tilgrænsende tredjelande eller partnerlande eller OLT'er, eller flere sådanne lande, for at lette deres regionale integration i deres naboskabsområde ("element 3")
- 4) interregionalt samarbejde for at styrke effektiviteten af samhørighedspolitikken ("element 4") ved at fremme:
 - a) udveksling af erfaringer, innovative tilgange og kapacitetsopbygning i forbindelse med:
 - i) gennemførelsen af Interreg-programmer
 - ii) gennemførelsen af programmer vedrørende målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, navnlig med hensyn til interregionale og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat
 - iii) oprettelse, funktion og anvendelse af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS)

- b) analyse af udviklingstendenser af relevans for målene om territorial samhørighed
- 5) interregionale innovationsinvesteringer gennem kommercialisering og opskalering af interregionale innovationsprojekter med potentiale til at fremme udviklingen af europæiske værdikæder ("element 5").

AFDELING II GEOGRAFISK DÆKNING

Artikel 4

Geografisk dækning for grænseoverskridende samarbejde

1. I forbindelse med grænseoverskridende samarbejde skal de regioner, der skal støttes af EFRU, være NUTS 3-regionerne i Unionen langs alle indre og ydre landgrænser med tredjelande eller partnerlande.
2. Regioner ved søgrænser, som er forbundet i havet ved en fast forbindelse, skal også støttes under det grænseoverskridende samarbejde.
3. Interreg-programmer vedrørende internt grænseoverskridende samarbejde kan omfatte regioner i Norge, Schweiz og Det Forenede Kongerige, som svarer til NUTS 3-regioner, samt Liechtenstein, Andorra og Monaco.
4. I forbindelse med eksternt grænseoverskridende samarbejde skal de regioner, der skal støttes af IPA III eller NDICI, være NUTS 3-regioner i det pågældende partnerland eller, i fraværet af NUTS-klassifikation, tilsvarende områder langs landegrænser mellem medlemsstater og partnerlande, der er støtteberettigede under IPA III eller NDICI.

Artikel 5

Geografisk dækning for tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde

1. I forbindelse med tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde skal de regioner, der skal støttes af EFRU, være NUTS 2-regioner i Unionen, der dækker sammenhængende funktionelle områder, under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier.
2. Interreg-programmer vedrørende tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde kan omfatte:
 - a) regioner i Island, Norge, Schweiz, Det Forenede Kongerige samt Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino
 - b) Grønland
 - c) Færøerne
 - d) regioner i partnerlande under IPA III eller NDICIuanset om de får støtte fra EU's budget.
3. Regioner, tredjelande eller partnerlande, der er opført på listen i stk. 2, skal være NUTS 2-områder eller, i fraværet af NUTS-klassifikation, tilsvarende områder.

Artikel 6

Geografisk dækning for samarbejde i regioner i den yderste periferi

1. For så vidt angår samarbejdet i regioner i den yderste periferi, skal alle regioner, som er opført i artikel 349, stk. 1, i TEUF, støttes af EFRU.
2. Interreg-programmer for regioner i den yderste periferi kan dække nabopartnerlande, der støttes af NDICI, og/eller OLT'er, der støttes af OCTP.

Artikel 7

Geografisk dækning for interregionalt samarbejde og interregionale innovationsinvesteringer

1. Ethvert Interreg-program under element 4 eller interregionale innovationsinvesteringer under element 5 på hele Unionens område skal støttes af EFRU.
2. Interreg-programmer under element 4 kan omfatte hele eller dele af tredjelande, partnerlande, andre områder eller OLT'er, der er omhandlet i artikel 4-6, uanset om de støttes af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter eller ej.

Artikel 8

Liste over Interreg-programområder, der skal modtage støtte

1. Hvad angår artikel 4-6, vedtager Kommissionen en gennemførelsesafgørelse om fastsættelse af listen over Interreg-programområder, der skal modtage støtte, opdelt for hvert enkelt element og hvert enkelt Interreg-program. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 63, stk. 2.
Eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer skal opføres under henholdsvis "Interreg III IPA CBC-programmer", eller "Interreg-naboskabs-CBC-programmer".
2. Den i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt skal også indeholde en liste med de NUTS 3-regioner i EU, der tages i betragtning ved tildeling af støtte fra EFRU til grænseoverskridende samarbejde ved alle indre grænser og de ydre grænser, som er omfattet af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, samt en liste over de NUTS 3-regioner, der tages i betragtning med henblik på tildeling under element 2B, jf. artikel 9, stk. 3, litra a).
3. Regioner i tredjelande eller partnerlande eller territorier uden for Unionen, som ikke modtager støtte fra EFRU eller et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, skal også være opført på denne liste.

AFDELING III

RESSOURCER OG MEDFINANSIERINGSSATSER

Artikel 9

EFRU-ressourcer til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)

1. Ressourcerne fra EFRU til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) er på 8 430 000 000 EUR af de samlede ressourcer, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2021-2027, som fastsat i artikel [102, stk. 1] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].

2. De i stk. 1 omhandlede ressourcer fordeles som følger:
 - a) 52,7 % (dvs. i alt 4 440 000 000 EUR) til grænseoverskridende samarbejde (element 1)
 - b) 31,4 % (dvs. i alt 2 649 900 000 EUR) til tværnationalt samarbejde og maritimt samarbejde (element 2)
 - c) 3,2 % (dvs. i alt 270 100 000 EUR) til samarbejdet i regioner i den yderste periferi (element 3)
 - d) 1,2 % (dvs. i alt 100 000 000 EUR) til interregionalt samarbejde (element 4)
 - e) 11,5 % (dvs. i alt 970 000 000 EUR) til investeringer i interregionale investeringer (element 5).
3. Kommissionen meddeler hver medlemsstat dens andel af de samlede beløb til element 1, 2 og 3, opdelt pr. år.

Befolkningens størrelse i følgende regioner anvendes som kriterium for opdelingen pr. medlemsstat:

 - a) Regioner på NUTS 3-niveau for element 1 og de NUTS 3-regioner for element 2B, der er opført på listen i gennemførelsesretsakten i medfør af artikel 8, stk. 2
 - b) Regioner på NUTS 2-niveau for element 2A og 3.
4. Hver medlemsstat kan overføre op til [15 %] af sin finansielle tildeling for hvert af elementerne 1, 2 og 3 fra et af disse elementer til et eller flere af de andre elementer.
5. På baggrund af de beløb, der er meddelt i henhold til stk. 3, underretter hver medlemsstat Kommissionen om, hvorvidt og hvordan den har anvendt overførselsmuligheden i henhold til stk. 4, og resultatet for fordelingen af dens andel mellem Interreg-programmerne, som medlemsstaten deltager i.

Artikel 10

Bestemmelser om flere fonde

1. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med bestemmelser om det flerårige strategidokument vedrørende eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer støttet af EFRU og NDICI. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 63, stk. 2.

Med hensyn til Interreg programmer støttet af EFRU og NDICI skal denne gennemførelsesretsakt indeholde de elementer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) [NDICI].
2. Bidraget fra EFRU til eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, som også skal modtage støtte fra den finansieringsramme under IPA III, der er afsat til grænseoverskridende samarbejde ("IPA III CBC"), eller fra den finansieringsramme under NDICI, der er afsat til grænseoverskridende samarbejde for det geografiske naboskabsområde ("NDICI CBC"), fastsættes af Kommissionen og de pågældende medlemsstater. Det EFRU-bidrag, der er fastsat for hver medlemsstat, må ikke efterfølgende omfordeles blandt de berørte medlemsstater.
3. Støtte fra EFRU ydes til individuelle eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, forudsat at tilsvarende beløb kommer fra IPA III CBC og NDICI CBC under det relevante strategiske programmeringsdokument. De tilsvarende beløb skal holdes inden for det loft, der er fastsat i retsakten om IPA III eller NDICI.

Hvis revisionen af det relevante strategiske programmeringsdokument under IPA III eller NDICI resulterer i en nedsættelse af de matchende beløb for de resterende år, skal de pågældende medlemsstater vælge mellem følgende muligheder:

- a) anmodning om mekanismen i artikel 12, stk. 3
 - b) fortsættelse af Interreg-programmet med den resterende støtte fra EFRU og IPA III CBC eller NDICI CBC eller
 - c) en kombination af valgmulighed a) og b).
4. De årlige bevillinger svarende til støtten fra EFRU, IPA III CBC eller NDICI CBC til eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer opføres på de relevante budgetposter for regnskabsåret 2021.
5. Hvis Kommissionen har inkluderet en særlig finansiel tildeling for at bistå partnerlande eller -regioner omfattet af forordning (EU) nr. [NDICI] og OLT'er omfattet af Rådets afgørelse [OLT-afgørelsen] eller begge med at styrke samarbejdet med naboregioner i Unionens yderste periferi i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) [NDICI] eller artikel 87 i [OLT-afgørelsen] eller begge, kan EFRU også bidrage i henhold til nærværende forordning, hvis det er hensigtsmæssigt og på grundlag af gensidighed og proportionalitetsprincippet, for så vidt angår finansieringsniveau fra NDICI eller OCTP, til aktioner gennemført af et partnerland eller en partnerregion eller enhver anden enhed i henhold til forordning (EU) [NDICI], af et land, et område eller en anden enhed i henhold til [OLT-afgørelsen] eller af en region i Unionens yderste periferi, navnlig i henhold til et eller flere fælles Interreg-programmer under komponent 2, 3 eller 4 eller i henhold til samarbejdsforanstaltninger som omhandlet i artikel 60 og fastlagt og gennemført i henhold til nærværende forordning.

Artikel 11

Liste over Interreg-programressourcer

1. Kommissionen vedtager på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til artikel 9, stk. 5, en gennemførelsesretsakt, som fastsætter en liste over alle Interreg-programmer og pr. program anfører det samlede beløb for hele EFRU-støtten samt, hvis det er relevant, den samlede støtte fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 63, stk. 2.
2. Nævnte gennemførelsesretsakt skal også indeholde en liste over de beløb, der er overført i henhold til artikel 9, stk. 5, specificeret for hver medlemsstat og for hvert af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter.

Artikel 12

Tilbagebetaling af midler og ophør

1. I 2022 og 2023 tildeles det årlige bidrag fra EFRU til eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, for hvilke der ikke er blevet indgivet noget program til Kommissionen senest den 31. marts det pågældende år, og som ikke er blevet omfordelt til et andet program forelagt under samme kategori af eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, de interne grænseoverskridende Interreg-programmer, hvori den eller de berørte medlemsstater deltager.

2. Hvis der senest den 31. marts 2024 stadig er eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, som ikke er blevet forelagt Kommissionen, tildeles det samlede bidrag fra EFRU, jf. artikel 9, stk. 5, for de resterende år indtil 2027 til disse programmer, hvis bidraget ikke er blevet omfordelt til et andet eksternt grænseoverskridende Interreg-program også støttet gennem henholdsvis IPA III CBC eller NDICI CBC, de interne grænseoverskridende Interreg-programmer, hvori den eller de berørte medlemsstater deltager.
3. Ethvert eksternt grænseoverskridende Interreg-program, som allerede er godkendt af Kommissionen, bringes til ophør, eller tildelingen til det pågældende program reduceres i overensstemmelse med de gældende regler og procedurer, navnlig hvis:
 - a) ingen af de partnerlande, der er omfattet af det pågældende Interreg-program, har undertegnet den relevante finansieringsaftale inden udløbet af de frister, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 57,
 - b) Interreg-programmet ikke kan gennemføres som planlagt, på grund af problemer med forbindelserne mellem deltagerlandene.

I sådanne tilfælde tildeles EFRU-støtten i stk. 1 svarende til årlige trancher, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, eller årlige trancher, der er blevet forpligtet, men efterfølgende helt eller delvist frigjort inden for samme regnskabsår, og som ikke er blevet omfordelt til et andet eksternt grænseoverskridende Interreg-program, som også støttes under henholdsvis IPA III CBC eller NDICI CBC, til de interne grænseoverskridende Interreg-programmer, i hvilke den eller de pågældende medlemsstater deltager.

4. Hvad angår et Interreg-program under element 2, som Kommissionen allerede har godkendt, ophører et partnerlands eller Grønlands deltagelse, hvis en af situationerne i stk. 3, første afsnit, litra a) og b), optræder.

De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, de resterende deltagende partnerlande, skal kræve et af følgende:

- a) at hele Interreg-programmet ophører, især i tilfælde, hvor de vigtigste fælles udfordringer på udviklingsområdet næppe kan opnås uden deltagelse af partnerlandet eller Grønland
- b) at tildelingen til det pågældende Interreg-program reduceres i overensstemmelse med de gældende regler og procedurer
- c) at Interreg-programmet fortsætter uden deltagelse af det pågældende partnerland eller Grønland.

Hvis tildelingen til Interreg-programmet reduceres i henhold til nærværende stykkes, andet afsnit, litra b), tildeles bidraget fra EFRU svarende til årlige trancher, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, et andet Interreg-program under element 2, hvori en eller flere af de pågældende medlemsstater deltager, eller, i tilfælde af, at en medlemsstat kun deltager i et Interreg-program under element 2, til et eller flere interne grænseoverskridende Interreg-programmer, hvori den pågældende medlemsstat deltager.

5. Bidraget fra IPA III, NDICI eller OCTP, reduceret i henhold til denne artikel, anvendes i overensstemmelse med henholdsvis forordning (EU) [IPA III], [NDICI] og Rådets afgørelse [OCT].

6. Hvis et tredjeland eller et partnerland, der bidrager til et Interreg-program med nationale ressourcer, som ikke udgør den nationale medfinansiering af støtte fra EFRU eller fra et eksternt finansieringsinstrument, reducerer dette bidrag under gennemførelsen af Interreg-programmet, enten generelt eller med hensyn til fælles operationer, der allerede er udvalgt, og som har modtaget dokumentet i henhold til artikel 22, stk. 6, skal den eller de deltagende medlemsstater anmode om, at en af mulighederne i stk. 4, andet afsnit, finder anvendelse.

Artikel 13

Medfinansieringssatser

Medfinansieringssatsen for hvert Interreg-programmet må ikke være højere end 70 %, medmindre, for så vidt angår eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer eller Interreg-programmer under element 3, en højere procentsats er fastsat i henholdsvis forordning (EU) [IPA III], [NDICI] eller Rådets afgørelse (EU) [OCTP] eller en eventuel retsakt, der er vedtaget i henhold hertil.

KAPITEL II

Interreg-specifikke målsætninger og tematisk koncentration

Artikel 14

Interreg-specifikke målsætninger

1. EFRU - inden for sit anvendelsesområde som fastsat i artikel 4 forordning (EU) [ny EFRU] - og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, bidrager til at nå de politiske mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], gennem fælles aktioner under Interreg-programmer.
2. I forbindelse med Peace Plus-programmet, og såfremt det fungerer til fordel for fred og forsoning, bidrager EFRU som en specifik målsætning under politisk målsætning 4 ligeledes til at fremme social, økonomisk og regional stabilitet i de pågældende regioner, navnlig gennem aktioner til fremme af samhørighed mellem lokalsamfundene. En specifik prioritet støtter denne specifikke målsætning.
3. Ud over de specifikke målsætninger for EFRU som fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. [ny EFRU] kan EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter også bidrage til at nå de specifikke målsætninger under PO 4 som følger:
 - a) forbedring af arbejdsmarkedernes effektivitet og adgangen til beskæftigelse af høj kvalitet på tværs af grænserne
 - b) forbedring af adgangen til og kvaliteten af uddannelse, erhvervsuddannelse og livslang læring på tværs af grænserne med henblik på at øge uddannelsesniveaet og kvalifikationsniveaet med anerkendelse på tværs af grænserne
 - c) forbedring af lige og rettidig adgang til grænseoverskridende sundhedstjenester, der er bæredygtige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet

- d) forbedring af tilgængeligheden, effektiviteten og modstandsdygtigheden af sundhedssystemer og langtidsplejetjenester på tværs af grænserne
 - e) fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder ved at fremme lige muligheder og bekæmpe forskelsbehandling på tværs af grænserne.
4. Under element 1, 2 og 3 kan EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter også yde støtte til den Interreg-specifikke målsætning "bedre Interreg-styring", navnlig gennem følgende aktioner:
- a) inden for rammerne af Interreg-programmer under element 1 og 2B:
 - i) styrkelse af den institutionelle kapacitet hos myndigheder, navnlig myndigheder, der har mandat til at forvalte et bestemt område, og hos interesserede parter
 - ii) styrkelse af effektiv offentlig forvaltning gennem fremme af retsligt og administrativt samarbejde og samarbejde mellem borgere og institutioner, navnlig med henblik på at løse juridiske og andre hindringer i grænseregioner
 - b) inden for rammerne af Interreg-programmer under element 1, 2 og 3: styrkelse af institutionel kapacitet hos offentlige myndigheder og interesserede parter til at gennemføre makroregionale strategier og havområdestrategier
 - c) under eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer og Interreg-programmer under element 2 og 3 støttet af Interreg-fondene ud over litra a) og b): opbygning af gensidig tillid, navnlig gennem tilskyndelse til mellemfolkelige tiltag, fremme af bæredygtigt demokrati og støtte til aktører i civilsamfundet og til deres rolle i reformprocesser og demokratiske overgangsprocesser.
5. Under eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer under element 2 og 3 skal EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter også bidrage til den eksterne Interreg-specifikke målsætning "et sikrere og tryggere Europa", især gennem aktioner vedrørende grænsepassageforvaltning og forvaltning af mobilitet og migration, herunder beskyttelse af migranter.

Artikel 15

Tematisk koncentration

1. Mindst [60] % af tildelingerne til EFRU og i givet fald Unionens eksterne finansieringsinstrumenter under andre prioriteter end teknisk bistand til hvert enkelt Interreg-program under element 1, 2 og 3 skal være fordelt på højst tre af de politiske målsætninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
2. Yderligere [15] % af tildelingerne til EFRU og i givet fald Unionens eksterne finansieringsinstrumenter under andre prioriteter end teknisk bistand til hvert enkelt Interreg-program under element 1, 2 og 3 skal være fordelt på den Interreg-specifikke målsætning "en bedre Interreg-styring" eller den eksterne Interreg-specifikke målsætning "et sikrere og tryggere Europa".
3. Hvis et Interreg-program under element 2A støtter en makroregional strategi, skal de samlede tildelinger fra EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne

finansieringsinstrumenter under andre prioriteter end teknisk bistand programmeres med henblik på den relevante strategis målsætninger.

4. Hvis et Interreg-program under element 2B støtter en makroregional strategi eller en havområdestrategi, skal mindst 70 % de samlede tildelinger fra EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter under andre prioriteter end teknisk bistand tildeles med henblik på den relevante strategis målsætninger.
5. For så vidt angår Interreg-programmer under element 4, skal de samlede tildelinger til EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter under andre prioriteter end teknisk bistand tildeles den Interreg-specifikke målsætning vedrørende "en bedre Interreg-styring".

KAPITEL III

Programmering

AFDELING I

UDARBEJDELSE, VEDTAGELSE OG ÆNDRING AF INTERREG-PROGRAMMER

Artikel 16

Udarbejdelse og indgivelse af Interreg-programmer

1. Målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg) gennemføres ved hjælp af Interreg-programmer under delt forvaltning med undtagelse af element 3, som kan gennemføres i sin helhed eller delvist under indirekte forvaltning, og element 5, som skal gennemføres under direkte eller indirekte forvaltning.
2. De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande eller OLT'er skal udarbejde et Interreg-program i overensstemmelse med den model, der er fastsat i bilaget, for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.
3. De deltagende medlemsstater udarbejder et Interreg-program i samarbejde med de programpartnere, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].

De deltagende tredjelande eller partnerlande eller OLT'er inddrager, hvis det er relevant, også programpartnere svarende til dem, der er omhandlet i samme artikel.

4. Den medlemsstat, der er vært for den fremtidige forvaltningsmyndighed, forelægger et Interreg-program for Kommissionen inden [*date of entry into force plus nine months;*] på vegne af alle deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlandene eller OLT'er.

Et Interreg-program, der omfatter støtte fra et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, skal imidlertid forelægges af den medlemsstat, der er vært for den fremtidige forvaltningsmyndighed, senest seks måneder efter Kommissionens vedtagelse af det pågældende strategiske programmeringsdokument i henhold til artikel 10, stk. 1, eller, hvis det er påkrævet, i henhold til den pågældende basisretsakt for et eller flere af disse af Unionens instrumenter.

5. De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande eller OLT'er bekræfter skriftligt, at de er indforstået med indholdet af et Interreg-program, inden det forelægges for Kommissionen. Ifølge denne aftale forpligter samtlige deltagende medlemsstater og i relevant omfang tredjelande, partnerlande eller

OLT'er sig ligeledes til at levere den nødvendige medfinansiering til gennemførelse af Interreg-programmet, og tredjelande, partnerlande eller OLT'er forpligter sig i relevant omfang til at bidrage økonomisk.

Uanset første afsnit hører de berørte medlemsstater, hvis der er tale om Interreg-programmer, som omfatter regioner i den yderste periferi og tredjelande, partnerlande eller OLT'er, de respektive tredjelande eller partnerlande eller OLT'er, inden Interreg-programmerne forelægges for Kommissionen. I så fald kan tredjelandenes, partnerlandenes eller OLT'ernes tilslutning til indholdet af Interreg-programmerne og deres eventuelle bidrag i stedet for fremgå af de formelt godkendte protokoller fra høringsmøderne med tredjelandene, partnerlandene eller OLT'erne eller fra de regionale samarbejdsorganisationers forhandlinger.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 62 for at ændre bilaget med henblik på at tilpasning til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden, vedrørende ikke-væsentlige elementer.

Artikel 17

Interreg-programmernes indhold

1. Hvert Interreg-program skal opstille en fælles strategi for programmets bidrag til de politiske målsætninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], de Interreg-specifikke målsætninger i artikel 14, stk. 4 og 5, i nærværende forordning og meddelelsen om resultaterne.
2. Hvert Interreg-program omfatter prioriteter.

Hver prioritet skal svare til en enkelt politisk målsætning eller, hvis det er relevant, en eller begge Interreg-specifikke målsætninger eller til teknisk bistand. En prioritet svarende til en enkelt politisk målsætning eller, hvis det er relevant, en eller begge Interreg-specifikke målsætninger skal bestå af en eller flere specifikke målsætninger. Mere end én prioritet kan svare til samme politiske eller Interreg-specifikke målsætning.
3. I behørigt begrundede tilfælde og efter aftale med Kommissionen kan den pågældende medlemsstat med henblik på at øge effektiviteten af programgennemførelsen og opnå større operationer beslutte at overføre op til [x] % af det beløb fra EFRU, der er afsat til det tilsvarende program under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst for den samme region, til Interreg-programmerne. Det overførte beløb skal udgøre en separat prioritet eller separate prioriteter.
4. Hvert Interreg-program skal indeholde:
 - a) programområdet (inklusive et kort over området som et særskilt dokument)
 - b) et sammendrag af de vigtigste fælles udfordringer under hensyntagen til:
 - i) økonomiske, sociale og territoriale forskelle
 - ii) fælles investeringsbehov og komplementaritet med andre former for støtte
 - iii) erfaringer fra tidligere
 - iv) makroregionale strategier og havområdestrategier, når programområdet som helhed eller delvis er omfattet af én eller flere strategier

- c) en begrundelse for de valgte politiske målsætninger og Interreg-specifikke målsætninger, tilsvarende prioriteter, specifikke målsætninger og de former for støtte, som tager fat på eventuelt manglende forbindelser i grænseoverskridende infrastruktur
 - d) for hver prioritet, undtagen teknisk bistand, specifikke målsætninger
 - e) for hver specifik målsætning:
 - i) de relaterede aktionstyper, herunder en liste over planlagte operationer af strategisk betydning, og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger og til makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis det er relevant
 - ii) outputindikatorer og resultatindikatorer med tilsvarende delmål og mål
 - iii) de vigtigste målgrupper
 - iv) specifikke målområder, herunder den planlagte anvendelse af integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller andre territoriale redskaber
 - v) påtænkt anvendelse af finansielle instrumenter
 - vi) en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype
 - f) for så vidt angår prioriteten teknisk bistand, det planlagte anvendelsesformål i overensstemmelse med artikel [30], [31] og [32] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og relevante interventionstyper
 - g) en finansieringsplan med følgende tabeller (uden opdeling pr. deltagende medlemsstat, tredjeland eller partnerland eller OLT, medmindre andet er angivet):
 - i) en tabel med angivelse af den samlede finansielle tildeling for EFRU og, hvis det er relevant, for hvert af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter for hele programmeringsperioden og pr. år
 - ii) en tabel med angivelse af den samlede finansielle tildeling fra EFRU for hver prioritet og, hvis det er relevant, fra hvert af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter opdelt efter prioritet og den nationale medfinansiering, og hvorvidt den nationale medfinansiering består af både offentlig og privat medfinansiering
 - h) den indsats, der gøres for at inddrage de i artikel 6 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] omhandlede relevante programpartnere i udarbejdelsen af Interreg-programmet og disse programpartners rolle i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet
 - i) den påtænkte tilgang til kommunikation og synlighed for Interreg-programmet gennem definition af dets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, sociale medier, det planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering.
5. De i stk. 4 omhandlede oplysninger gives på følgende måde:
- a) med hensyn til de tabeller, der er omhandlet i litra g), og for så vidt angår støtte fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, beskrives disse midler på følgende måde:

- i) for eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, der støttes af IPA III og NDICI som et samlet beløb ("NDICI IPA III CBC" eller "naboskab CBC", der kombinerer bidraget fra [Udgiftsområde 2 - Samhørighed og værdier, underloft - Økonomisk, social og territorial samhørighed] og [Udgiftsområde 6 - Naboområder og verden]
 - ii) for Interreg-programmer under element 2 og 4, der støttes af IPA III, NDICI eller OCTP, som et samlet beløb ("Interreg-midler"), der kombinerer bidraget fra [Udgiftsområde 2] og [Udgiftsområde 6] eller er opdelt pr. finansieringsinstrument "EFRU", "IPA III", "NDICI" og "OCTP" i henhold til valget af programpartnere
 - iii) for Interreg-programmer under element 2, der støttes af OCTP, opdelt pr. finansieringsinstrument ("EFRU" og "OCTP Grønland");
 - iv) for Interreg-programmer under element 3, der støttes af NDICI og af OCTP, opdelt pr. finansieringsinstrument (henholdsvis "EFRU", "NDICI" og "OCTP")
 - b) med hensyn til den tabel, der er omhandlet i stk. 4, litra g), nr. ii), skal den kun indeholde beløbene for årene 2021 til 2025.
6. Med hensyn til litra e), nr. vi), og stk. 4, litra a), skal interventionstyperne være baseret på en nomenklatur, der er fastsat i bilag [I] til forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
7. Interreg-programmet skal:
- a) udpege forvaltningsmyndigheden, revisionsmyndigheden og det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen
 - b) fastlægge proceduren for oprettelse af det fælles sekretariat
 - c) fastsætte fordelingen af forpligtelser mellem de deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande eller partnerlande eller OLT'er i tilfælde af finansielle korrektioner pålagt af forvaltningsmyndigheden eller Kommissionen.
8. Forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om eventuelle ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 7, litra a), uden at kræve en programændring.
9. Uanset stk. 4 skal indholdet af Interreg-programmer under element 4 tilpasses til den specifikke karakter af sådanne Interreg-programmer, navnlig hvad angår følgende:
- a) oplysningerne i litra a) er ikke påkrævet
 - b) de oplysninger, der kræves i henhold til litra b) og h), skal gives som en kortfattet beskrivelse
 - c) for hver specifik målsætning under en prioritet, undtagen teknisk bistand, gives følgende oplysninger:
 - i) definition af en enkelt støttemodtager eller en begrænset liste over støttemodtagere og af proceduren for tildeling af støtte
 - ii) de relaterede aktionstyper og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger
 - iii) outputindikatorer og resultatindikatorer med tilsvarende delmål og mål
 - iv) de vigtigste målgrupper

- v) en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype

Artikel 18

Vedtagelse af Interreg-programmer

1. Kommissionen vurderer hvert Interreg-program og dets overensstemmelse med forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], forordning (EU) [ny EFRU] og nærværende forordning og, når det drejer sig om støtte fra et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter og, hvis det er relevant, dets overensstemmelse med det flerårige strategidokument i henhold til artikel 10, stk. 1, eller de relevante strategiske programmeringsrammer under de respektive basisretsakter for et eller flere af disse instrumenter.
2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder, efter at medlemsstaten, som er vært for den fremtidige forvaltningsmyndighed, har forelagt Interreg-programmet.
3. De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande eller partnerlande eller OLT'er reviderer Interreg-programmet under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af Interreg-programmet senest 6 måneder efter datoen for, at medlemsstaten, som er vært for den fremtidige forvaltningsmyndighed, har forelagt programmet.
5. Med hensyn til eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer vedtager Kommissionen sine afgørelser i henhold til stk. 4 efter høring af udvalget "IPA III-udvalget" i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) [IPA III] og af "udvalget for naboskab, udvikling og internationalt samarbejde" i overensstemmelse med artikel 36 i forordning (EU) [NDICI].

Artikel 19

Ændring af Interreg-programmer

1. Den medlemsstat, der er værtsland for forvaltningsmyndigheden kan indgive en begrundet anmodning om en ændring af et Interreg-program sammen med det ændrede program med en beskrivelse af den forventede indvirkning af denne ændring på opfyldelsen af målsætningerne.
2. Kommissionen vurderer ændringens forenelighed med forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], forordning (EU) [ny EFRU] og nærværende forordning og kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter forelæggelsen af det ændrede program.
3. De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er reviderer det ændrede program under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen godkender ændringen af et Interreg-program, senest seks måneder efter at programændringen blev forelagt af medlemsstaten.
5. Medlemsstaten kan i programmeringsperioden overføre op til 5 % af den oprindelige tildeling for en prioritet og ikke mere end 3 % af programbudgettet til en anden prioritet i samme Interreg-program.

Sådanne overførsler må ikke påvirke foregående år.

De betragtes ikke som væsentlige, og de forudsætter ikke en afgørelse fra Kommissionen om ændring af Interreg-programmet. De skal dog overholde alle de lovgivningsmæssige krav. Forvaltningsmyndigheden indgiver til Kommissionen den i artikel 17, stk. 4, litra g), nr. ii), omhandlede reviderede tabel.

6. For rettelser af rent administrativ eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af Interreg-programmet, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Forvaltningsmyndigheden meddeler Kommissionen alle sådanne korrektioner.

AFDELING II TERRITORIAL UDVIKLING

Artikel 20

Integreret territorial udvikling

For Interreg-programmer skal de relevante bymæssige, lokale eller regionale myndigheder eller andre territoriale myndigheder eller organer, som er ansvarlige for udarbejdelsen af territoriale eller lokale udviklingsstrategier som omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] eller for udvælgelsen af operationer, hvortil der skal ydes støtte under disse strategier som omhandlet i artikel 23, stk. 4, i nævnte forordning, eller er ansvarlige for begge dele, enten være grænseoverskridende retlig enheder eller EGTS.

En grænseoverskridende retlig enhed eller en EGTS, der gennemfører en integreret territorial investering i henhold til artikel 24 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] eller et andet territorielt redskab under artikel 22, litra c), i nævnte forordning kan også være den eneste støttemodtager i henhold til artikel 23, stk. 5, i nærværende forordning, forudsat at der er funktionsadskillelse i den grænseoverskridende retlige enhed eller EGTS'en.

Artikel 21

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet ("CLLD") som omhandlet i artikel 22, litra b), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] kan gennemføres inden for rammerne af Interreg-programmer, forudsat at de relevante lokale aktionsgrupper består af repræsentanter for offentlige og private lokale socioøkonomiske interesser, for hvilke ingen enkelt interessegruppe kontrollerer beslutningstagningen, og mindst to deltagende lande, hvoraf mindst det ene er en medlemsstat.

AFDELING III OPERATIONER OG FONDE FOR MINDRE PROJEKTER

Artikel 22

Udvælgelse af Interreg-operationer

1. Interreg-operationer udvælges i overensstemmelse med programmets strategi og målsætninger af et overvågningsudvalg, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 27.

Dette overvågningsudvalg kan etablere et eller, navnlig i forbindelse med underprogrammer, flere styringsudvalg, der fungerer under dettes ansvar, til udvælgelse af operationer.

Hvis hele eller en del af operationen gennemføres uden for programområdet inden for eller uden for Unionen, kræver udvælgelsen af operationen forvaltningsmyndighedens udtrykkelige godkendelse i overvågningsudvalget eller, hvis det er relevant, styringsudvalget.

2. Med henblik på udvælgelsen af operationer skal overvågningsudvalget eller, hvis det er relevant, styringsudvalget opstille og anvende kriterier og procedurer, der er ikke-diskriminerende og gennemsigtige, sikrer ligestilling mellem kønnene og tager hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om bæredygtig udvikling og til Unionens politik på miljøområdet i overensstemmelse med artikel 11 og 191, stk. 1, i TEUF.

Kriterierne og procedurerne skal sikre prioriteringen af de operationer, der skal udvælgelse, med henblik på at maksimere bidraget fra EU-midlerne til opfyldelsen af Interreg-programmets målsætninger og at gennemføre samarbejdsdimensionen af operationerne under Interreg-programmerne, jf. artikel 23, stk. 1 og 4.

3. Forvaltningsmyndigheden skal rådføre sig med Kommissionen og tage dens bemærkninger i betragtning, før den første fremlæggelse af udvælgelseskriterier for overvågningsudvalget eller, hvis det er relevant, styringsudvalget. Det samme gælder for eventuelle efterfølgende ændringer af disse kriterier.

4. Ved udvælgelsen af operationer skal overvågningsudvalget eller, hvis det er relevant, styringsudvalget:

- a) sikre, at de udvalgte operationer er i overensstemmelse med Interreg-programmet og yder et effektivt bidrag til virkeliggørelsen af de specifikke målsætninger
- b) sikre, at de udvalgte operationer ikke er i strid med de tilsvarende strategier, der er fastsat i henhold til artikel 10, stk. 1, eller fastsat for et eller flere af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter
- c) sikre, at de udvalgte operationer frembyder det optimale forhold mellem støttebeløbet, de gennemførte aktiviteter og de målsætninger, der opfyldes
- d) verificere, at støttemodtageren har de nødvendige finansielle midler og mekanismer til at dække omkostningerne til drift og vedligeholdelse
- e) sikre, at de udvalgte operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU³⁶, er genstand for en vurdering af virkningerne på miljøet eller en screeningprocedure på grundlag af kravene i nævnte direktiv som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU³⁷.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU (EUT L 124 af 25.4.2014, s. 1).

- f) verificere, at hvis operationerne er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en finansieringsanmodning, er gældende ret blevet overholdt
 - g) sikre, at de udvalgte operationer falder ind under anvendelsesområdet for Interreg-fonden og henregnes til en interventionstype
 - h) sikre, at operationer ikke omfatter aktiviteter, der indgik i en operation, der var genstand for flytning i overensstemmelse med artikel 60 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], eller som ville udgøre en overførsel af en produktionsaktivitet i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a), i nævnte forordning.
 - i) sikre, at de udvalgte operationer ikke påvirkes af en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter eller operationers performance
 - j) sikre klimasikring af investeringer i infrastruktur med en forventet levetid på mindst fem år.
5. Overvågningsudvalget eller, hvis det er relevant, styringsudvalget godkender den metodologi og de kriterier, der anvendes ved udvælgelse af Interreg-operationer, herunder eventuelle ændringer heraf, med forbehold af artikel 27, stk. 3, litra b), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] vedrørende lokaludvikling styret af lokalsamfundet og artikel 24 i nærværende forordning.
6. For hver Interreg-operation forelægger forvaltningsmyndigheden den ledende partner eller den eneste partner et dokument, der fastlægger alle støttebetingelserne for den pågældende Interreg-operation, herunder specifikke krav vedrørende de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres, finansieringsplanen, fristen for udførelsen og, hvis det er relevant, den metode, der skal anvendes til at bestemme operationens omkostninger, og betingelserne for betaling af tilskuddet.

Dette dokument skal også fastsætte den ledende partners forpligtelser med hensyn til inddrivelse i henhold til artikel 50. Disse forpligtelser defineres af overvågningsudvalget. En ledende partner, der befinder sig i en anden medlemsstat, et andet tredjeland, et andet partnerland eller et andet OLT end partneren, er ikke forpligtet til at foretage inddrivelse via en retslig procedure.

Artikel 23

Partnerskab inden for rammerne af Interreg-operationer

1. Operationer, som udvælges under element 1, 2 eller 3, skal omfatte aktører fra mindst to deltagende lande, hvoraf mindst en skal være en støttemodtager fra en medlemsstat.
Støttemodtagere, der modtager støtte fra en Interreg-fond, og partnere, der ikke modtager nogen form for finansiel støtte under disse fonde (støttemodtagere og partnere sammen: "partnere"), udgør et Interreg-operationspartnerskab.
2. En Interreg-operation kan gennemføres i et enkelt land, hvis virkningerne og fordelene for programområdet er udpeget i ansøgningen om operationen.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på operationer under Peace Plus-programmet, hvis programmet fungerer til støtte for fred og forsoning.

4. Partnerne samarbejder om udvikling, gennemførelse og finansiering af samt ansættelse af personale til Interreg-operationer.

For Interreg-operationer under Interreg-programmer under element 3 kræves det, at partnere fra regioner i den yderste periferi og tredjelande, partnerlande eller OLT'er kun skal samarbejde inden for tre af de fire dimensioner, der er anført i første afsnit.

5. Hvis der er to eller flere partnere, skal en af disse af samtlige partnere udpeges som ledende partner.
6. En grænseoverskridende retlig enhed eller en EGTS kan være eneste partner i en Interreg-operation i Interreg-programmer under element 1, 2 eller 3, forudsat at dens medlemmer omfatter partnere fra mindst to deltagende lande.

Hvad angår et Interreg-program under element 4, skal den grænseoverskridende retlige enhed eller EGTS'en have medlemmer fra mindst tre deltagende lande.

Et retligt organ, som gennemfører et finansielt instrument, eller en holdingfond kan være eneste partner i en Interreg-operation, uden at det i stykke 1 omhandlede krav til dets sammensætning finder anvendelse.

7. En eneste partner skal være registreret i en medlemsstat, der deltager i Interreg-programmet.

En eneste partner kan dog være registreret i en medlemsstat, der ikke deltager i programmet, forudsat at betingelserne i artikel 23 er overholdt.

Artikel 24

Fonde for mindre projekter

1. Bidraget fra EFRU eller, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrument til en fond for mindre projekter inden for rammerne af et Interreg-program, må ikke overstige 20 000 000 EUR eller 15 % af den samlede tildeling til Interreg-programmet, alt efter hvad der er lavest.

Slutmodtagerne inden for rammerne af en fond for mindre projekter modtager støtte fra EFRU eller, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter gennem støttemodtageren og gennemfører mindre projekter inden for rammerne af fonden for mindre projekter ("et mindre projekt").

2. Støttemodtageren for en fond for mindre projekter skal være en grænseoverskridende retlig enhed eller en EGTS.
3. Det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til en fond for mindre projekter, skal ud over de i artikel 22, stk. 6, omhandlede elementer fastlægge de elementer, der er nødvendige for at sikre, at støttemodtageren:
 - a) indfører en ikke-diskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure
 - b) anvender objektive kriterier for udvælgelse af små projekter, som forhindrer interessekonflikter
 - c) vurderer støtteansøgninger
 - d) udvælger projekter og fastsætter støttebeløbet for hvert enkelt mindre projekt
 - e) er ansvarlig for gennemførelsen af operationen og på sit niveau opbevarer alle de bilag, der er nødvendige for revisionssporet i overensstemmelse med bilag [XI] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]

- f) giver offentlig adgang til en liste over de slutmodtagere, der drager fordel af operationen.

Støttemodtageren sikrer, at slutmodtagerne opfylder kravene i artikel 35.

4. Udvælgelsen af mindre projekter betragtes ikke som delegering af opgaver fra forvaltningsmyndigheden til et bemyndiget organ som omhandlet i artikel 65, stk. 3, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
5. Personale og indirekte omkostninger, der genereres på støttemodtagerens niveau som følge af forvaltningen af fonden for et mindre projekt, må ikke overstige 20 % af de samlede støtteberettigede omkostninger for den pågældende fond for et mindre projekt.
6. Hvis det offentlige bidrag til et mindre projekt ikke overstiger 100 000 EUR, skal bidraget fra EFRU eller, hvis det er relevant, et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter have form af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster, undtagen til projekter, hvortil støtten udgør statsstøtte.

For finansiering efter fast takst kan de kategorier af omkostninger, som den faste takst finder anvendelse på, refunderes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1, litra a), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].

Artikel 25

Den ledende partners opgaver

1. Den ledende partner skal:
 - a) fastlægge samarbejdet med andre partnere i form af en aftale, der blandt andet omfatter bestemmelser om forsvarlig finansiel forvaltning af de pågældende EU-midler, der er afsat til Interreg-operationen, herunder bestemmelser om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb
 - b) sørge for, at hele Interreg-operationen gennemføres
 - c) sikre, at de udgifter, der er opgivet af samtlige partnere, er anvendt på at gennemføre Interreg-operationen og svarer til de aktiviteter, der er aftalt mellem samtlige partnere, og at de stemmer overens med det dokument, som forvaltningsmyndigheden har forelagt i henhold til artikel 22, stk. 6.
2. Medmindre andet er angivet i de i henhold til stk. 1, litra a), indgåede aftaler, sikrer den ledende partner, at de øvrige partnere modtager det samlede bidrag fra den relevante fond hurtigst muligt. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbet til de øvrige partnere.
3. En modtager i en medlemsstat, et tredjeland, et partnerland eller et OLT, som deltager i et Interreg-program, kan udpeges som ledende partner.

Medlemsstater, tredjelande, partnerlande eller OLT'er, der deltager i et Interreg-program, kan dog aftale, at en partner, der ikke får støtte fra EFRU eller et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, kan udpeges som ledende partner.

AFDELING IV TEKNISK BISTAND

Artikel 26

Teknisk bistand

1. Teknisk bistand til hvert Interreg-program refunderes som et fast beløb ved anvendelse af procentsatserne i stk. 2 på de støtteberettigede udgifter, der indgår i hver betalingsanmodning i henhold til artikel 85, stk. 3, litra a) eller c), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
2. Den procentdel af EFRU og Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, der refunderes for teknisk bistand, er som følger:
 - a) for Interreg-programmer vedrørende internt grænseoverskridende samarbejde, som støttes af EFRU: 6 %
 - b) for Interreg-programmer vedrørende eksternt grænseoverskridende samarbejde, som støttes af IPA III CBC eller NDICI CBC: 10 %
 - c) for Interreg-programmer under element 2, 3 og 4, både for EFRU og, hvis det er relevant, Unionens eksterne finansieringsinstrumenter: 7 %.
3. For Interreg-programmer med en samlet tildeling på mellem 30 000 000 EUR og 50 000 000 EUR forøges det beløb, der følger af procentdelen til teknisk bistand, med et supplerende beløb på 500 000 EUR. Kommissionen lægger dette beløb til den første mellemliggende betaling.
4. For Interreg-programmer med en samlet tildeling på under 30 000 000 EUR fastsættes det beløb, som er nødvendigt til teknisk bistand beløb udtrykt i EUR og den deraf følgende procentdel, i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det pågældende Interreg-program.

KAPITEL IV Overvågning, evaluering og kommunikation

AFDELING I OVERVÅGNING

Artikel 27

Overvågningsudvalg

1. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant, tredjelandene, partnerlandene og OLT'erne, der deltager i det pågældende program, nedsætter efter aftale med forvaltningsmyndigheden, et udvalg til at overvåge gennemførelsen af det pågældende Interreg-program ("overvågningsudvalg") inden for en frist på tre måneder fra datoen for meddelelsen til medlemsstaterne om Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et Interreg-program.
2. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for den medlemsstat, der er værtsland for forvaltningsmyndigheden, eller forvaltningsmyndigheden.

Hvis overvågningsudvalgets forretningsorden fastsætter et roterende formandskab, kan overvågningsudvalget have en repræsentant fra et tredjeland, et partnerland eller et OLT som formand og med en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden som medformand og omvendt.

3. Hvert medlem af overvågningsudvalget har ret til at stemme.
4. Hvert overvågningsudvalg vedtager selv sin forretningsorden på det første møde.
Overvågningsudvalgets og i givet fald af styringsudvalgets forretningsorden skal forhindre enhver risiko for interessekonflikt ved udvælgelsen af Interreg-operationer.
5. Overvågningsudvalget mødes mindst en gang om året og behandler alle spørgsmål, der påvirker programmets fremskridt med hensyn til at opfylde målsætningerne.
6. Forvaltningsmyndigheden offentliggør overvågningsudvalgets forretningsorden og alle data og oplysninger, der udveksles med overvågningsudvalget, på det websted, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2.

Artikel 28

Overvågningsudvalgets sammensætning

1. Sammensætningen af hvert Interreg-programs overvågningsudvalg aftales af medlemsstaterne og, hvis det er relevant, af de tredjelande, partnerlande og OLT'er, der deltager i programmet, og sikrer en ligelig repræsentation af de relevante myndigheder, formidlende organer og repræsentanter for programpartnerne, jf. artikel 6 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], fra medlemsstater, tredjelande, partnerlande og OLT'er.

Ved sammensætningen af overvågningsudvalget skal der tages hensyn til antallet af medlemsstater, tredjelande, partnerlande og OLT'er, som deltager i det pågældende Interreg-program.

Overvågningsudvalget skal omfatte repræsentanter fra de organer, der i fællesskab er oprettet i hele eller en del programområdet, herunder EGTS'er.

2. Forvaltningsmyndigheden offentliggør en liste over medlemmerne af overvågningsudvalget på det websted, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2.
3. Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

Artikel 29

Overvågningsudvalgets funktioner

1. Overvågningsudvalget undersøger:
 - a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af programmet og opnåelse af Interreg-programmets delmål og mål
 - b) eventuelle spørgsmål, som påvirker Interreg-programmets performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse spørgsmål
 - c) hvad angår finansielle instrumenter, de elementer i forhåndsvurderingen, der er anført i artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og det strategidokument, der er omhandlet i artikel 53, stk.2, i nævnte forordning

- d) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og opfølgning på konstaterede forhold
 - e) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
 - f) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af Interreg-operationer af strategisk betydning og, hvis det er relevant, af store infrastrukturprojekter
 - g) fremskridt med hensyn til opbygningen af administrativ kapacitet for offentlige institutioner og støttemodtagere, hvis det er relevant.
2. Ud over sine opgaver vedrørende udvælgelsen af operationer, der er nævnt i artikel 22, skal overvågningsudvalget godkende:
- a) den metodologi og de kriterier, der er blevet anvendt ved udvælgelse af operationer, herunder eventuelle ændringer heraf, efter samråd med Kommissionen i henhold til artikel 22, stk. 2, jf. dog artikel 27, stk. 3, litra b), c) og d) i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]
 - b) evalueringsplanen og eventuelle ændringer heraf
 - c) eventuelle forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændringer af Interreg-programmet, herunder om en overførsel i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5
 - d) den endelige performance rapport.

Artikel 30
Revision

1. Kommissionen kan gennemføre en revision for at undersøge Interreg-programmernes performance.
Revisionen kan foregå skriftligt.
2. Forvaltningsmyndigheden skal efter anmodning fra Kommissionen inden for en måned forelægge Kommissionen oplysninger om de elementer, der er opført i artikel 29, stk. 1:
- a) fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af programmet og opnåelse af delmålene og målene, eventuelle problemer, der påvirker de respektive Interreg-programmers performance, og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe dem
 - b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og opfølgning på konstaterede forhold
 - c) fremskridtene med hensyn til de offentlige myndigheders og støttemodtagernes administrative kapacitetsopbygning.
3. Resultatet af gennemgangen nedfældes i et vedtaget referat.
4. Forvaltningsmyndigheden skal følge op på spørgsmål rejst af Kommissionen og inden for tre måneder underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet.

Artikel 31
Fremsendelse af data

1. Hver forvaltningsmyndighed fremsender elektronisk de kumulative data for hvert enkelt Interreg-program senest den 31. januar, 31. marts, 31. maj, 31. juli, 30. september og 30. november hvert år til Kommissionen i overensstemmelse med modellen i bilag [VII] til forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].

Den første fremsendelse skal ske senest den 31. januar 2022, og den sidste senest den 31. januar 2030.
2. De i stk. 1 omhandlede data opdeles for hver prioritet pr. specifik målsætning, og skal vedrøre:
 - a) antallet af udvalgte Interreg-operationer, deres samlede støtteberettigede omkostninger, den pågældende Interreg-fonds bidrag og de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til partnerne, opdelt pr. interventionstype
 - b) værdierne af output- og resultatindikatorer for udvalgte Interreg-operationer og de opnåede værdier pr. Interreg-operation.
3. For finansielle instrumenter skal der desuden fremsendes data om følgende:
 - a) støtteberettigede udgifter pr. type finansielt produkt
 - b) størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er anmeldt som støtteberettigede udgifter
 - c) beløbet, pr. type af finansielt produkt, for private og offentlige midler, der er mobiliseret som supplement til fondene
 - d) renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra Interreg-fondene til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], og tilbagebetalte midler, der kan henføres til støtte fra Interreg-fondene som omhandlet i stk. 55 og 56 i nævnte forordning.
4. De data, der indgives i overensstemmelse med denne artikel skal være ajourført pr. udgangen af den måned, der går forud for måneden for indgivelsen.
5. Forvaltningsmyndigheden offentliggør alle de data, der fremsendes til Kommissionen, på det websted, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2.

Artikel 32
Endelig performancerapport

1. Hver forvaltningsmyndighed forelægger Kommissionen en endelig performancerapport for deres respektive Interreg-programmer senest den 15. februar 2031.

Den endelige performancerapport forelægges ved hjælp af en model, der er fastsat i overensstemmelse med artikel [38, stk. 5] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
2. I den endelige performancerapport vurderes opfyldelsen af programmets målsætninger på grundlag af de elementer, der er nævnt i artikel 29 med undtagelse af stk. 1, litra c), i samme artikel.

3. Kommissionen behandler den endelige performancerapport og underretter forvaltningsmyndigheden om eventuelle bemærkninger senest fem måneder efter modtagelsen af den pågældende rapport. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, tilvejebringer forvaltningsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med hensyn til disse bemærkninger og underretter, hvis det er relevant, Kommissionen inden tre måneder om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om, at rapporten er godtaget.
4. Forvaltningsmyndigheden offentliggør de endelige performancerapporter på det websted, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2.

Artikel 33

Indikatorer for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg)

1. Fælles output- og resultatindikatorer, jf. bilaget til forordning (EU) [ny EFRU], og, hvor det er nødvendigt, programspecifikke output- og resultatindikatorer skal anvendes i overensstemmelse med artikel [12, stk. 1], i forordning (EU) nr. [den nye forordning om fælles bestemmelser] samt artikel 17, stk. 3, litra d), nr. ii, og artikel 31, stk. 2, litra b), i nærværende forordning.
2. For outputindikatorer sættes udgangspunkterne til nul. Delmålene for 2024 og målene for 2029 skal være kumulative.

AFDELING II

EVALUERING OG KOMMUNIKATION

Artikel 34

Evaluering i programmeringsperioden

1. Forvaltningsmyndigheden foretager evalueringer af hvert Interreg-program. Hver evaluering skal indeholde en vurdering af programmets virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi med det formål at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af det pågældende Interreg-program.
2. Forvaltningsmyndigheden foretager desuden en evaluering for hvert enkelt Interreg-program for at vurdere dets konsekvenser senest den 30. juni 2029.
3. Forvaltningsmyndigheden lader evalueringerne udarbejde af funktionelt uafhængige eksperter.
4. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at de fornødne procedurer er indført med henblik på at frembringe og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne.
5. Forvaltningsmyndigheden udarbejder en evalueringsplan, der kan omfatte mere end ét Interreg-program.
6. Forvaltningsmyndigheden forelægger evalueringsplanen for overvågningsudvalget senest ét år efter vedtagelsen af Interreg-programmet.
7. Forvaltningsmyndigheden offentliggør alle evalueringer på det websted, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2.

Artikel 35

Forvaltningsmyndigheders og partners ansvarsområder med hensyn til gennemsigthed og kommunikation

1. Hver enkelt forvaltningsmyndighed udpeger for hvert Interreg-program under dens ansvarsområde en kommunikationsmedarbejder.
 2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter godkendelsen af Interreg-programmet findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om hvert enkelt Interreg-program under dens ansvarsområde, og som omfatter programmets målsætninger, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.
 3. Artikel [44, stk. 2-7] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] om forvaltningsmyndighedens ansvarsområder finder anvendelse.
 4. Hver partner i en Interreg-operation eller hvert organ, der gennemfører et finansieringsinstrument, anerkender støtte fra en Interreg-fond, herunder midler genanvendt til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel [56] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], til Interreg-operationen ved:
 - a) at lægge en kort beskrivelse af Interreg-operationen, der står i et rimeligt forhold til størrelsen af Interreg-fondens støtte, herunder mål og output, ud på partnerens professionelle websted, hvis et sådant websted eksisterer, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen
 - b) at afgive en erklæring, hvor støtten fra Interreg-fonden fremhæves på en synlig måde på dokumenter og kommunikationsmateriale, der vedrører gennemførelsen af Interreg-operationen, og som anvendes til offentligheden eller deltagerne
 - c) på et sted, der er synligt for offentligheden, at opsætte plader eller skilte fra tidspunktet for den fysiske gennemførelse af en Interreg-operation, der indebærer fysiske investeringer eller køb af udstyr, hvortil de samlede omkostninger udgør over 100 000 EUR
 - d) for Interreg-operationer, der ikke falder ind under litra c), på et offentligt sted at foranstalte mindst én visning i trykt eller elektronisk format (minimumsstørrelse A3) med information om Interreg-operationen, hvor støtten fra Interreg-fondene fremhæves
 - e) for operationer af strategisk betydning og operationer, hvis samlede omkostninger overstiger 10 000 000 EUR, at tilrettelægge et kommunikationsarrangement og inddrage Kommissionen og den ansvarlige forvaltningsmyndighed rettidigt.
- Ordet "Interreg" anvendes ved siden af Unionens emblem i overensstemmelse med artikel [42] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
5. For fonde for mindre projekter og finansielle instrumenter skal støttemodtageren sikre, at slutmodtagerne opfylder kravene i stk. 4, litra c).
 6. Hvis støttemodtageren ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 42 i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] eller nærværende artikels stk. 1 og 2, skal medlemsstaten foretage en finansiell korrektion ved at annullere op til 5 % af støtten fra fondene til den pågældende operation.

KAPITEL V

Støtteberettigelse

Artikel 36

Regler om udgifters støtteberettigelse

1. En Interreg-operation kan helt eller delvis gennemføres uden for en medlemsstat, og også uden for Unionen, forudsat at Interreg-operationen bidrager til opfyldelsen af det pågældende Interreg-programs målsætninger.
2. Med forbehold af reglerne om støtteberettigelse i artikel [57-62] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], artikel [4 og 6] i forordning (EU) [ny EFRU] eller nærværende kapitel, herunder i retsakter vedtaget i henhold hertil, vedtager de deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er ved en fælles afgørelse truffet i overvågningsudvalget kun supplerende regler om udgifters støtteberettigelse for Interreg-programmet om udgiftskategorier, der ikke er omfattet af disse bestemmelser. Disse supplerende regler dækker programområdet som helhed.

Hvis et Interreg-program udvælger operationer på grundlag af forslagsindkaldelser, skal disse supplerende bestemmelser dog vedtages før den første indkaldelse af forslag offentliggøres. I alle andre tilfælde vedtages disse supplerende bestemmelser før de første operationer udvælges.

3. For anliggender, der ikke er omfattet af reglerne om støtteberettigelse i artikel [57-62] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], artikel [4 og 6] i forordning (EU) [ny EFRU] og nærværende kapitel, herunder retsakter vedtaget i henhold hertil eller bestemmelser fastsat i overensstemmelse med stk. 4, finder de nationale bestemmelser i den medlemsstat, og, hvis det er relevant, i de tredjelande, de partnerlande og OLT'er, hvor udgifterne er afholdt, anvendelse.
4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden med hensyn til støtteberettigelse for en Interreg-operation, som er udvalgt i henhold til det relevante Interreg-program, skal forvaltningsmyndigheden have forrang under behørig hensyntagen til overvågningsudvalgets holdning.
5. OLT'er er ikke berettigede til støtte fra EFRU under Interreg-programmer, men kan deltage i programmerne på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 37

Generelle bestemmelser om omkostningskategoriers støtteberettigelse

1. De deltagende medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er kan i overvågningsudvalget for et Interreg-program aftale, at udgifter henhørende under en eller flere af de kategorier, der er omhandlet i artikel 38-43 ikke er støtteberettigede under en eller flere prioriteter i et Interreg-program.
2. Alle udgifter, der er støtteberettigede i overensstemmelse med denne forordning, og som betales af eller på vegne af Interreg-partneren, skal vedrøre omkostningerne ved at iværksætte eller iværksætte og gennemføre en operation eller en del af en operation.
3. Følgende omkostninger er ikke støtteberettigede:

- a) bøder, morarenter og udgifter til retstvister og retssager
- b) udgifter til gaver, undtagen dem, der ikke overstiger 50 EUR pr. gave, hvis de vedrører PR, kommunikation, reklame eller oplysninger
- c) omkostninger i forbindelse med udsving i valutakurser.

Artikel 38

Personaleomkostninger

1. Personaleomkostninger udgøres af bruttopersonaleudgifter for personale, der er ansat af Interreg-partneren på en af følgende måder:

- a) på fuld tid
- b) på deltid med en fast procentdel af arbejdstimer om måneden
- c) på deltid med et varierende antal arbejdstimer om måneden eller
- d) på timebasis.

2. Personaleomkostninger er begrænset til følgende:

- a) lønudbetalinger i forbindelse med aktiviteter, som enheden ikke ville gennemføre, hvis den pågældende operation ikke blev foretaget, og som er fastsat i en ansættelses- eller arbejdskontrakt, en beslutning om udnævnelse (begge i det følgende benævnt "ansættelsesdokument") eller ved lov, og som vedrører ansvarsområderne i den pågældende ansattes stillingsbeskrivelse
- b) alle andre omkostninger med direkte tilknytning til lønudbetalinger, der afholdes af arbejdsgiveren, f.eks. beskæftigelsesskatter og social sikring, herunder pension, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004³⁸, forudsat at:
 - i) de er fastsat i et ansættelsesdokument eller ved lov
 - ii) de er i overensstemmelse med den i ansættelsesdokumentet anførte lovgivning og med standardpraksis i det land eller den organisation, hvor medarbejderen faktisk arbejder, eller begge og
 - iii) arbejdsgiveren ikke kan få dem dækket fra anden side.

For så vidt angår litra a), kan betalinger til fysiske personer, der arbejder for Interreg-partneren i henhold til en anden kontrakttype end en ansættelses- eller arbejdskontrakt, sidestilles med lønudbetalinger, og sådan en kontrakt kan anses for at være et ansættelsesdokument.

3. Personaleomkostningerne kan refunderes enten:

- a) I overensstemmelse med artikel 48, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] (dokumenteret med ansættelsesdokumentet og lønsedler) eller
- b) under de i artikel 48, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] omhandlede forenklede omkostningsmuligheder eller

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

- c) som et fast beløb i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
- 4. Personaleomkostninger vedrørende personer, der arbejder på deltid på operationen, beregnes som enten:
 - a) en fast procentdel af bruttopersonaleomkostningerne i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] eller
 - b) en fleksibel andel af bruttopersonaleudgifterne, der står i forhold til et antal timer, der varierer fra måned til måned, der er forbrugt på operationen, baseret på et tidsregistreringssystem, der dækker 100 % af den ansattes arbejdstid.
- 5. For deltidsbeskæftigelse i henhold til stk. 4, litra b), beregnes refusionen af personaleomkostningerne på grundlag af en timesats, der bestemmes ved enten:
 - a) at dividere de månedlige bruttopersonaleudgifter med den månedlige arbejdstid, der er fastsat i ansættelsesdokumentet, udtrykt i timer, eller
 - b) at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter med 1 720 timer i overensstemmelse med artikel [50], [stk. 2, 3 og 4], i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
- 6. Med hensyn til personaleomkostninger vedrørende personer, der ifølge ansættelsesdokumentet arbejder på timebasis, er sådanne omkostninger støtteberettigede ved anvendelse af de timer, der faktisk er arbejdet på operationen, på den timetakst, der er aftalt i ansættelsesdokumentet, baseret på et system til registrering af arbejdstid.

Artikel 39

Kontor- og administrationsomkostninger

Kontor- og administrationsomkostninger er begrænset til følgende elementer:

- a) kontorleje
- b) forsikring og afgifter i forbindelse med de bygninger, hvor personalet befinder sig, og kontorudstyr (f.eks. brand- og tyveriforsikringer)
- c) forsyning (f.eks. elektricitet, opvarmning og vand)
- d) kontorartikler
- e) almindelig regnskabsførelse hos støttemodtageren
- f) arkiver
- g) vedligeholdelse, rengøring og reparationer
- h) sikkerhed
- i) IT-systemer
- j) kommunikation (f.eks. telefon, fax, internet, posttjenester og visitkort)
- k) bankgebyrer for åbning og forvaltning af en konto/konti, hvis gennemførelsen af en operation kræver, at der åbnes en særskilt konto
- l) gebyrer til finanstransaktioner på tværs af grænserne.

Artikel 40
Rejse- og opholdsudgifter

1. Rejse- og opholdsudgifter er begrænset til følgende elementer:
 - a) rejseudgifter (f.eks. billetter, rejse- og bilforsikring, brændstof, kilometertal, bompene og parkeringsafgifter)
 - b) udgifter til forplejning
 - c) udgifter til logi
 - d) visumudgifter
 - e) dagpenge,uanset om sådanne udgifter er afholdt og betalt i eller uden for programområdet.
2. Ethvert element anført i stk. 1, litra a)-d), der dækkes af dagpenge, refunderes ikke ud over dagpengene.
3. Rejse- og opholdsudgifter til eksterne eksperter og tjenesteudbydere falder ind under udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser som anført i artikel 41.
4. Direkte betaling af udgifter i henhold til denne artikel af en ansat hos støttemodtageren skal dokumenteres af et bevis for modtagerens tilbagebetaling til den pågældende ansatte.
5. Rejse- og opholdsudgifter ved en operation kan beregnes som et fast beløb på op til 15 % af operationens direkte omkostninger (uden direkte personaleomkostninger).

Artikel 41
Udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser

Udgifter til ekstern ekspertbistand og tjenesteydelser er begrænset til følgende tjenesteydelser og ekspertbistand, der ydes af et offentligt eller et privatretligt organ eller en fysisk person bortset fra operationens støttemodtager:

- a) undersøgelser (f.eks. evalueringer, strategier, konceptnoter, konstruktionstegninger og håndbøger)
- b) uddannelse
- c) oversættelser
- d) IT-systemer og udvikling, ændring og ajourføring af websteder
- e) PR-aktiviteter, kommunikation, reklame eller oplysninger vedrørende en operation eller et samarbejdsprogram som sådan
- f) finansiell forvaltning
- g) tjenester i forbindelse med tilrettelæggelse og gennemførelse af arrangementer eller møder (herunder leje, catering og tolkning)
- h) deltagelse i arrangementer (f.eks. registreringsgebyrer)
- i) juridisk rådgivning og notarialtjenester, teknisk og finansiell ekspertbistand, andre konsulent- og regnskabs tjenester
- j) intellektuelle ejendomsrettigheder

- k) verificering i henhold til [artikel 68, stk. 1, litra a),] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og artikel 45, stk. 1, i nærværende forordning.
- l) omkostninger til regnskabsfunktionen på programniveau i henhold til artikel [70] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og artikel 46 i nærværende forordning
- m) revisionsudgifter på programniveau i henhold til artikel [72] og [75] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] og artikel 47 og 48 i nærværende forordning
- n) garantistillelse fra en bank eller en anden finansiell institution, hvis det kræves i henhold til EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, eller i et programmeringsdokument vedtaget af overvågningsudvalget.
- o) rejse- og opholdsudgifter til eksterne eksperter, talere, mødeformænd og tjenesteudbydere
- p) anden specifik ekspertbistand og andre specifikke tjenesteydelser, der er nødvendige for operationerne.

Artikel 42

Omkostninger til udstyr

1. Omkostninger til udstyr, der købes, lejes eller leases af støttemodtageren for operationen, andet end det, der er omhandlet i artikel 39, er begrænset til følgende:
 - a) kontorudstyr
 - b) IT-hardware og -software
 - c) møbler og udstyr
 - d) laboratorieudstyr
 - e) maskiner og instrumenter
 - f) værktøj eller redskaber
 - g) køretøjer
 - h) andet specifikt udstyr, der er nødvendigt til operationerne.
2. Udgifter til køb af brugt udstyr kan være støtteberettiget på følgende betingelser:
 - a) der er ikke modtaget nogen anden støtte til det fra Interreg-midlerne eller de fonde, der er opført i [artikel 1, stk. 1, litra a),] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]
 - b) prisen overstiger ikke den almindeligt accepterede pris på det pågældende marked
 - c) det har de tekniske karakteristika, der kræves til operationen, og er i overensstemmelse med gældende normer og standarder.

Artikel 43

Omkostninger til infrastruktur og bygge- og anlægsarbejder

Omkostninger til infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejder begrænses til følgende:

- a) køb af jord i overensstemmelse med [artikel 58, stk. 1, litra c)], i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]
- b) byggetilladelser
- c) byggematerialer
- d) arbejdskraft
- e) særlige interventioner (f.eks. rensning af jord og minerydning).

KAPITEL VI

Interreg-programmyndigheder, forvaltning, kontrol og revision

Artikel 44

Interreg-programmyndigheder

1. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program skal med henblik på artikel [65] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] udpege en fælles forvaltningsmyndighed og en fælles revisionsmyndighed.
2. Forvaltningsmyndigheden og revisionsmyndigheden skal være beliggende i samme medlemsstat.
3. Med hensyn til Peace-programmet anses det særlige EU-programorgan, når det udpeges som forvaltningsmyndighed, for at være etableret i en medlemsstat.
4. Medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, kan udpege en EGTS som forvaltningsmyndighed for det pågældende program.
5. Hvad angår et Interreg-program under element 2B eller under element 1, hvor sidstnævnte omfatter lange grænser med heterogene udviklingsudfordringer og -behov, kan medlemsstaterne og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, definere delprogramråder.
6. Hvis forvaltningsmyndigheden udpeger et bemyndiget organ under et Interreg-program i overensstemmelse med artikel [65, stk. 3] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], udfører det bemyndigede organ disse opgaver i mere end én deltagende medlemsstat eller, hvis det er relevant, mere end ét tredjeland, partnerland eller OLT.

Artikel 45

Forvaltningsmyndighedens funktioner

1. Et Interreg-programs forvaltningsmyndighed varetager de funktioner, der er fastlagt i artikel [66, 68 og 69] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], med undtagelse af den opgave, der består i at udvælge operationer som omhandlet i [artikel 66, stk. 1, litra a) og artikel 67] og at foretage betalinger til støttemodtagere som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra b). Disse funktioner skal gennemføres i hele det område, der er omfattet af det pågældende program, med forbehold af eventuelle undtagelser fastsat i henhold til kapitel VIII i nærværende forordning.

2. Forvaltningsmyndigheden skal efter at have rådført sig med de medlemsstater og, hvis det er relevant, de tredjelande, partnerlande eller OLT'er, der deltager i et Interreg-program, oprette et fælles sekretariat med personale, der afspejler programpartnerskabet.

Det fælles sekretariat bistår forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget i deres respektive funktioner. Det fælles sekretariat informerer ligeledes potentielle støttemodtagere om støttemuligheder under Interreg-programmerne og bistår modtagerne og partnerne i forbindelse med gennemførelsen af operationer.

3. Uanset [artikel 70, stk. 1, litra c),] i forordning (EU) nr. [den nye forordning om fælles bestemmelser] omregnes udgifter, der er betalt i en anden valuta, til euro af hver enkelt partner ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs i den måned, hvor udgifterne blev forelagt forvaltningsmyndigheden til kontrol i overensstemmelse med [artikel 68, stk. 1, litra a),] i nævnte forordning.

Artikel 46

Regnskabsfunktionen

1. Medlemsstater og, hvis det er relevant, tredjelande, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, fastlægger ordningen for udførelse af regnskabsfunktionen.
2. Regnskabsfunktionen består af de opgaver, der er opført i [artikel 70, stk. 1, litra a) og b)] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], og omfatter også udbetalinger fra Kommissionen og som hovedregel udbetalinger til den ledende partner i overensstemmelse med [artikel 68, stk. 1, litra b),] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].

Artikel 47

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Et Interreg-programs revisionsmyndighed varetager de funktioner, der er fastsat i denne artikel og i artikel 48, i hele det område, som er omfattet af Interreg-programmet, med forbehold af visse undtagelser, der er fastlagt i kapitel VIII.
En deltagende medlemsstat kan dog angive, hvornår revisionsmyndigheden skal bistås af en revisor fra den pågældende deltagende medlemsstat.
2. Et Interreg-programs revisionsmyndighed er ansvarlig for at udføre systemrevisioner og revisioner af operationer for på uafhængig vis at give Kommissionen sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og at udgifterne i de regnskaber, der indgives til Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.
3. Hvis et Interreg-program er medtaget i den population, hvorfra Kommissionen udtager den fælles stikprøve i henhold til artikel 48, stk. 1, foretager revisionsmyndigheden revisioner af operationer, der er udvalgt af Kommissionen, med henblik på at give Kommissionen uafhængig sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.
4. Revisionsarbejdet skal udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.
5. Revisionsmyndigheden udarbejder og forelægger hvert år senest den 15. februar efter afslutningen af regnskabsåret Kommissionen en årlig revisionsudtalelse i overensstemmelse med artikel [63, stk. 7] i forordning [FR-Omnibus] ved hjælp af

den model, der er fastsat i bilag [XVI] til forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], og baseret på alt revisionsarbejde, der dækker hver af følgende komponenter:

- a) regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed
- b) lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i de regnskaber, der forelægges Kommissionen,
- c) Interreg-programmets forvaltnings- og kontrolsystem.

Hvis Interreg-programmet er medtaget i den population, hvorfra Kommissionen udtager en stikprøve i henhold til artikel 48, stk. 1, dækker den årlige revisionsudtalelse kun elementer under første afsnit, litra a) og c).

Fristen den 15. februar kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter meddelelse fra den medlemsstat, der er værtsland for den pågældende forvaltningsmyndighed.

6. Revisionsmyndigheden udarbejder og forelægger hvert år den 15. februar efter afslutningen af regnskabsåret Kommissionen en årlig kontrolrapport i overensstemmelse med [artikel 63, stk. 5, litra b)] i forordning [FR-Omnibus] ved hjælp af den model, der er fastsat i bilag [XVII] til forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser], og til støtte for den i nærværende artikels stk. 5 omhandlede revisionsudtalelse og med et resumé af resultaterne, også en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder i systemerne samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger, den deraf følgende samlede fejlprocent og restfejlprocenten for udgifterne i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen.
7. Hvis Interreg-programmet er medtaget i den population, hvorfra Kommissionen udtager en stikprøve i henhold til artikel 48, stk. 1, udarbejder revisionsmyndigheden den årlige kontrolrapport, der er omhandlet i stk. 6, som opfylder kravene i [artikel 63, stk. 5, litra b)] i forordning (EU, Euratom) nr. [FR-Omnibus] i overensstemmelse med den model, der er fastsat i bilag [XVII] til forordning (EU) nr. [den nye forordning om fælles bestemmelser], og støtter den i nærværende artikels stk. 5 omhandlede revisionsudtalelse.

Nævnte rapport skal indeholde et resumé af resultaterne, herunder også en analyse af arten og omfanget af eventuelle fejl og svagheder i systemerne samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger, resultaterne af revisioner af operationer udført af revisionsmyndigheden i relation til den fælles stikprøve som omhandlet i artikel 48, stk. 1, og de finansielle korrektioner, som Interreg-programmyndighederne har anvendt for alle enkeltstående uregelmæssigheder, der er konstateret af revisionsmyndigheden i forbindelse med disse operationer.

8. Revisionsmyndigheden tilsender Kommissionen systemrevisionsrapporter, så snart den krævede kontradiktoriske procedure med de pågældende reviderede enheder er afsluttet.
9. Kommissionen og revisionsmyndigheden mødes regelmæssigt, mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå revisionsstrategien, den årlige kontrolrapport og revisionserklæringen og at koordinere revisionsplaner og -metoder og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Artikel 48
Revision af operationer

1. Kommissionen udvælger en fælles stikprøve af operationer (eller andre stikprøveenheder) ved hjælp af en statistisk stikprøvemetode til revisionen af operationer, der skal udføres af revisionsmyndighederne for de Interreg-programmer, som modtager støtte fra EFRU eller et af Unionens eksterne instrumenter for hvert regnskabsår.

Den fælles stikprøve skal være repræsentativ for alle de Interreg-programmer, der udgør populationen.

Med henblik på udvælgelsen af den fælles stikprøve kan Kommissionen stratificere grupper af Interreg-programmer i henhold til deres særlige risici.

2. Programmyndighederne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige til udvælgelsen af den fælles stikprøve senest den 1. september efter udgangen af hvert regnskabsår.

Disse oplysninger skal indgives i et standardiseret elektronisk format, skal være fuldstændige og skal stemme med de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen for referenceregnskabsåret.

3. Med forbehold af det i artikel 47, stk. 2, omhandlede krav om at gennemføre en revision foretager revisionsmyndighederne for Interreg-programmer, der er omfattet af den fælles stikprøve, ikke yderligere revisioner af operationer under disse programmer, medmindre Kommissionen anmoder herom i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 8 eller i tilfælde, hvor revisionsmyndigheden har konstateret specifikke risici.

4. Kommissionen underretter rettidigt revisionsmyndighederne for de pågældende Interreg-programmer om den fælles stikprøve, således at disse myndigheder kan foretage revisioner af operationer almindeligvis senest den 1. oktober efter afslutningen af hvert regnskabsår.

5. De pågældende myndigheder indgiver oplysninger om resultaterne af disse revisioner samt om eventuelle finansielle korrektioner i forbindelse med individuelle påviste uregelmæssigheder senest i den årlige kontrolrapport, der skal indgives til Kommissionen i henhold til artikel 47, stk. 6 og 7.

6. Efter sin vurdering af resultaterne af revisioner af operationer udvalgt i henhold til stk. 1 beregner Kommissionen en samlet ekstrapoleret fejlprocent, for så vidt angår de Interreg-programmer, der indgår i den population, hvorfra den fælles stikprøve blev udtaget, med henblik på sin egen proces for opnåelse af sikkerhed.

7. Hvis den i stk. 6 omhandlede samlede ekstrapolerede fejlprocent er over 2 % af de samlede anmeldte udgifter for de Interreg-programmer, der indgår i den population, hvorfra stikprøven blev udtaget, beregner Kommissionen en samlet restfejlprocent under hensyn til finansielle korrektioner, som de respektive Interreg-programmyndigheder har anvendt for individuelle uregelmæssigheder, der blev konstateret ved revisionerne af operationer, der er udvalgt i henhold til stk. 1.

8. Hvis den samlede restfejlprocent som omhandlet i stk. 7 er over 2 % af de anmeldte udgifter for de Interreg-programmer, der indgår i den population, hvorfra den fælles stikprøve blev udtaget, fastsætter Kommissionen behovet for at anmode revisionsmyndigheden for et specifikt Interreg-program eller en gruppe af Interreg-programmer, som er mest berørt, om yderligere revisionsarbejde med henblik på en

yderligere vurdering af fejlprocenten og de påkrævede korrigerende foranstaltninger for de Interreg-programmer, der berøres af de konstaterede uregelmæssigheder.

9. På grundlag af vurderingen af resultaterne af de yderligere revisioner, der kræves i henhold til stk. 8, kan Kommissionen anmode om, at der anvendes yderligere finansielle korrektioner på de Interreg-programmer, der berøres af de konstaterede uregelmæssigheder. I sådanne tilfælde foretager Interreg-programmyndighederne de nødvendige finansielle korrektioner i overensstemmelse med artikel [97] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
10. Hver revisionsmyndighed for et Interreg-program, for hvilke de i stk. 2 omhandlede oplysninger mangler eller er ufuldstændige eller ikke er blevet indgivet inden for den frist, der er fastsat i stk. 2, første afsnit, skal foretage en separat stikprøveudtagning for det pågældende Interreg-program i overensstemmelse med artikel [73] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]).

KAPITEL VII

Finansiel forvaltning

Artikel 49

Betalinger og forfinansiering

1. EFRU-støtte og, hvis det er relevant, støtten fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter til hvert Interreg-program indbetales i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2, på én enkelt konto uden nationale underkonti.
2. Kommissionen udbetaler en forfinansiering på grundlag af den samlede støtte fra hver Interreg-fond, jf. afgørelsen om at godkende hvert Interreg-program i henhold til artikel 18, med forbehold af disponible midler, i årlige trancher som følger og inden den 1. juli i årene fra 2022 til 2026, eller i året for afgørelsen om godkendelse senest 60 dage efter afgørelsens vedtagelse:
 - a) 2021: 1 %
 - b) 2022: 1 %
 - c) 2023: 1 %
 - d) 2024: 1 %
 - e) 2025: 1 %
 - f) 2026: 1 %.
3. Hvis eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer støttes af EFRU og IPA III CBC eller NDICI CBC, sker forfinansieringen for alle fonde til støtte for et sådant Interreg-program i overensstemmelse med forordning (EU) [IPA III] eller [NDICI] eller enhver retsakt, der vedtages i henhold hertil.

Forfinansieringsbeløbet kan om nødvendigt udbetales i to rater afhængigt af budgetbehov.

Det samlede beløb, der er udbetalt som forfinansiering, skal refunderes til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen betalingsanmodning som led i det grænseoverskridende Interreg-program senest 24 måneder efter udbetalingen af første rate af forfinansieringen. En sådan refusion skal udgøre interne

formålsbestemte indtægter og reducerer ikke støtten fra EFRU, IPA III CBC eller NDICI CBC til programmet.

Artikel 50
Inddrivelse

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at uretmæssigt udbetalte beløb inddrives fra den ledende partner eller enemodtageren. Partnere skal tilbagebetale eventuelle uretmæssigt udbetalte beløb til den ledende partner.
2. Er den ledende partner ikke i stand til at sikre, at de øvrige partnere tilbagebetaler uretmæssigt udbetalte beløb, eller kan forvaltningsmyndigheden ikke sikre tilbagebetaling fra den ledende partner eller den eneste partner, skal den medlemsstat, det tredjeland, det partnerland eller det OLT, på hvis område den pågældende partner er etableret eller registreret, hvis der er tale om en EGTS, refundere ethvert beløb, der uretmæssigt blev udbetalt til den pågældende partner, til forvaltningsmyndigheden. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for refusion af de pågældende beløb til Unionens almindelige budget i overensstemmelse med fordelingen af forpligtelser mellem de deltagende medlemsstater, tredjelande, partnerlande eller OLT'er som fastlagt i Interreg-programmet.
3. Når medlemsstaten, tredjelandet eller partnerlandet eller OLT'et har refunderet ethvert beløb, der uretmæssigt blev udbetalt til den pågældende partner, til forvaltningsmyndigheden, kan det fortsætte eller indlede en inddrivelsesprocedure mod den pågældende partner i henhold til national lovgivning. I tilfælde af en vellykket inddrivelse kan medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller OLT'et anvende disse beløb til national medfinansiering af det pågældende Interreg-program. Medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller OLT'et har nogen indberetningspligt over for programmyndighederne, overvågningsudvalget eller Kommissionen, for så vidt angår sådanne nationale inddrivelser.
4. Hvis en medlemsstat, et tredjeland, et partnerland eller et OLT ikke har refunderet et beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en partner, til forvaltningsmyndigheden, i overensstemmelse med afsnit 3, skal disse beløb gøres til genstand for en indtægtsordre fra AOD, som så vidt muligt skal udføres ved modregning af beløb, der skal udbetales til medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller et OLT, i forbindelse med senere betalinger til samme Interreg-program eller, for så vidt angår et tredjeland, et partnerland eller et OLT, i forbindelse med senere betalinger til programmer under Unionens relevante eksterne finansieringsinstrumenter. En sådan inddrivelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra EFRU eller Unionens andre eksterne finansieringsinstrument til det relevante Interreg-program. Det inddrevne beløb udgør formålsbestemte indtægter i henhold til artikel [177, stk. 3], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

KAPITEL VIII

Tredjelandes, partnerlandes eller OLT'ers deltagelse i INTERREG-programmer under delt forvaltning

Artikel 51

Gældende bestemmelser

Kapitel I til VII og kapitel X finder anvendelse på tredjelandes, partnerlandes og OLT'ers deltagelse i Interreg-programmer med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat i nærværende kapitel.

Artikel 52

Interreg-programmyndigheder og deres funktioner

1. Tredjelände, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, skal enten give forvaltningsmyndigheden for det pågældende program tilladelse til at udføre sine opgaver også på det pågældende lands eller territories område eller udpege en national myndighed som kontaktpunkt for forvaltningsmyndigheden eller en national kontrollør til at foretage forvaltningskontrol som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] på det pågældende lands eller territories område.
2. Tredjelände, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, giver enten revisionsmyndigheden for programmet mulighed for at udføre sine funktioner på det pågældende lands eller territories område eller udpeger en national revisionsmyndighed eller et nationalt revisionsorgan, der er funktionelt uafhængigt af den nationale myndighed.
3. Tredjelände, partnerlande og OLT'er, der deltager i et Interreg-program, delegerer personale til det fælles sekretariat for det pågældende program eller opretter en filial på det pågældende lands eller territories område eller begge dele.
4. Den nationale myndighed eller et organ svarende til Interreg-programmets kommunikationsmedarbejder, jf. artikel 35, stk. 1, støtter forvaltningsmyndigheden og partnerne i de respektive tredjelände eller partnerlande eller OLT'er med hensyn til opgaver i medfør af artikel 35, stk. 2-7.

Artikel 53

Forvaltningsmetoder

1. Eksterne grænseoverskridende Interreg-programmer, der støttes af både EFRU og IPA III CBC eller NDICI CBC, gennemføres ved delt forvaltning, både i medlemsstaterne og i et eventuelt deltagende tredjelände eller partnerland.
Peace Plus-programmet gennemføres ved delt forvaltning i både Irland og Det Forenede Kongerige.
2. Interreg-programmer under element 2 og 4, der kombinerer bidrag fra EFRU og fra et eller flere af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, gennemføres ved delt forvaltning, både i medlemsstaterne og i et eventuelt deltagende tredjelände eller partnerland eller, hvad angår element 3, i et eventuelt OLT, uanset om det pågældende OLT modtager støtte under en eller flere af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter eller ej.

3. Interreg-programmer under element 3, der kombinerer bidrag fra EFRU og fra et eller flere af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, gennemføres på en af følgende måder:
 - a) under delt forvaltning både i medlemsstaterne og i eventuelle deltagende tredjelands eller OLT'er
 - b) under delt forvaltning kun i medlemsstaterne og i eventuelle deltagende tredjelands eller OLT'er med hensyn til EFRU-udgifter uden for Unionen i forbindelse med en eller flere operationer, mens bidragene fra et eller flere af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter forvaltes under indirekte forvaltning,
 - c) under indirekte forvaltning både i medlemsstaterne og i eventuelle deltagende tredjelands eller OLT'er.

Hvis hele eller en del af et Interreg-program under element 3 gennemføres under indirekte forvaltning, finder artikel 60 anvendelse.

Artikel 54

Støtteberettigelse

1. Som en undtagelse fra artikel [57, stk. 2], i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] er udgifter berettigede til bidrag fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, hvis de er afholdt af en partner eller den private partner i OPP-operationer ved forberedelsen og gennemførelsen af Interreg-operationer efter den 1. januar 2021 og udbetalt efter den dato, hvor finansieringsaftalen med det pågældende tredjelands, partnerland eller OLT blev indgået.

Udgifter til teknisk bistand, der forvaltes af programmyndigheder, der er etableret i en medlemsstat, er dog støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv når de er afholdt i forbindelse med aktioner, der gennemføres til fordel for tredjelands, partnerlande eller OLT'er.

2. Hvis der under et Interreg-program udvælges projekter på grundlag af forslagsindkaldelser, kan sådanne indkaldelser omfatte anmodninger om et bidrag fra Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, selv når de iværksættes, før den relevante finansieringsaftale blev undertegnet, og operationerne kan allerede være udvalgt inden disse datoer.

Dog kan forvaltningsmyndigheden ikke fremlægge det i artikel 22, stk. 6, omhandlede dokument inden disse datoer.

Artikel 55

Store infrastrukturprojekter

1. Interreg-programmer under denne afdeling kan støtte "store infrastrukturprojekter", hvilket vil sige operationer, der består af et sæt af arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der har til formål at udfylde en udelelig og nøje defineret funktion, som har klart fastlagte mål af fælles interesse med henblik på gennemførelsen af investeringer med grænseoverskridende virkninger og fordele, og hvor en budgetandel på mindst 2 500 000 EUR er tildelt til køb af infrastruktur
2. Hver enkelt støttemodtager, der gennemfører et stort infrastrukturprojekt eller en del heraf, anvender de gældende regler for offentlige indkøb.

3. Hvis udvælgelsen af et eller flere store infrastrukturprojekter er på dagsordenen for et overvågningsudvalgs eller, hvis det er relevant, et styringsudvalgs møde, sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en konceptnote for hvert sådant projekt senest to måneder før datoen for mødet. Konceptnoten skal være højst tre sider og skal angive navn, sted, budget, den ledende partner og partnerne samt de vigtigste målsætninger og resultater, der skal opnås. Hvis konceptnoten vedrørende et eller flere store infrastrukturprojekter ikke fremsendes til Kommissionen inden for den fastsatte frist, kan Kommissionen anmode om, at formanden for overvågningsudvalget eller styringsudvalget fjerner de pågældende projekter fra dagsordenen for mødet.

Artikel 56

Offentlige indkøb

1. Hvis gennemførelsen af en operation kræver en støttemodtagers indkøb af tjenesteydelser eller indgåelse af vareindkøbskontrakter eller bygge- og anlægskontrakter, gælder følgende regler:
 - a) hvis støttemodtageren er en ordregivende myndighed eller ordregivende enhed som defineret i EU's udbudsregler, anvender den de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med EU-lovgivningen
 - b) hvis støttemodtageren er en offentlig myndighed i et partnerland under IPA III eller NDICI, hvis medfinansiering er overført til forvaltningsmyndigheden, kan den anvende de nationale love og administrative bestemmelser, forudsat at finansieringsaftalen tillader det, og at kontrakten tildeles det økonomisk mest fordelagtige bud, eller i givet fald til det billigste bud, idet interessekonflikter undgås.
2. For tildeling af kontrakter vedrørende varer samt bygge- og anlægsarbejder i alle andre tilfælde end de i stk. 1 omhandlede finder udbudsprocedurerne i henhold til artikel [178] og [179] i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] og kapitel 3 i bilag 1 (punkt 36 til 41) til samme forordning anvendelse.

Artikel 57

Finansiel forvaltning

Kommissionens afgørelser om godkendelse af Interreg-programmer, som også støttes af et af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, skal opfylde de krav, der er nødvendige for, at finansieringsafgørelser er i overensstemmelse med reglerne i artikel [110, stk. 2], i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

Artikel 58

Konklusion om finansieringsaftaler under delt forvaltning

1. For at gennemføre et Interreg-program i et tredjeland, et partnerland eller et OLT skal der i overensstemmelse med artikel [112, stk. 4], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] indgås en finansieringsaftale mellem Kommissionen, der repræsenterer Unionen, og hvert enkelt deltagende tredjeland, partnerland eller OLT, der er repræsenteret i overensstemmelse med sine nationale retlige rammer.

2. Alle finansieringsaftaler indgås senest den 31. december i året efter det år, hvor den første budgetmæssige forpligtelse er vedtaget, og skal betragtes som afsluttet på det tidspunkt, hvor den sidste af parterne har undertegnet den.

Enhver finansieringsaftale træder i kraft enten på den dato:

- a) hvor den sidste af parterne har undertegnet den eller
 - b) når tredjelandet eller partnerlandet eller OLT'er har afsluttet proceduren for ratifikation i de nationale retsfor skrifter og har underrettet Kommissionen.
3. Hvis et Interreg-program omfatter mere end et tredjeland, partnerland eller OLT, undertegnes mindst én finansieringsaftale af begge parter inden denne dato. De andre tredjelande, partnerlande eller OLT'er kan undertegne deres respektive finansieringsaftaler senest den 30. juni i det andet år efter det år, hvor den første budgetmæssige forpligtelse blev vedtaget.
 4. Den medlemsstat, som er værtsland for det pågældende Interreg-programs forvaltningsmyndighed
 - a) kan også enten undertegne finansieringsaftalen eller
 - b) på samme dato med hvert tredjeland, partnerland eller OLT, der deltager i det pågældende Interreg-program, undertegne en gennemførelsesaftale, der fastlægger de gensidige rettigheder og forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen og den finansielle forvaltning.

I forbindelse med fremsendelsen af den undertegnede kopi af finansieringsaftalen eller en kopi af gennemførelsesaftalen til Kommissionen skal medlemsstaten, som er værtsland for forvaltningsmyndigheden også, som et særskilt dokument, sende en liste over de planlagte store infrastrukturprojekter som defineret i artikel 55 med angivelse af den potentielle ledende partners navn, beliggenhed og budget.

5. En gennemførelsesaftale undertegnet i henhold til stk. 4, litra b), skal mindst omfatte følgende elementer:
 - a) detaljerede betalingsordninger
 - b) finansiell forvaltning
 - c) registrering
 - d) rapporteringsforpligtelser
 - e) verificering, kontrol og revision
 - f) uregelmæssigheder og inddrivelse.
6. Hvis medlemsstaten, som er værtsland for et Interreg-program, i henhold til stk. 4, litra a), træffer afgørelse om at undertegne finansieringsaftalen, anses finansieringsaftalen for at være et redskab til gennemførelse af Unionens budget i overensstemmelse med finansforordningen og ikke en international aftale som omhandlet i artikel 216-219 i TEUF.

Artikel 59

Andre bidrag fra tredjelande, partnerlande eller OLT'er end medfinansiering

1. Hvis et tredjeland, et partnerland eller et OLT til forvaltningsmyndigheden overfører et andet finansielt bidrag til Interreg-programmet end sin medfinansiering af

Unionens støtte til Interreg-programmet, skal reglerne om det finansielle bidrag være indeholdt i følgende dokument:

- a) hvis medlemsstaten undertegner den i artikel 58, stk. 4, litra a), omhandlede finansieringsaftale inden for rammerne af en særskilt gennemførelsesaftale, som enten er indgået mellem den medlemsstat, som er værtsland for forvaltningsmyndigheden, og tredjelandet, partnerlandet eller OLT'et eller direkte mellem forvaltningsmyndigheden og den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland, partnerland eller OLT
- b) hvis medlemsstaten undertegner en gennemførelsesaftale i henhold til artikel 58, stk. 4, litra b), inden for rammerne af en af følgende:
 - i) en særskilt del af aftalen eller
 - ii) en yderligere gennemførelsesaftale indgået mellem de samme parter som omhandlet i litra a).

I det i første afsnit, litra b), nummer i), omhandlede tilfælde kan dele af gennemførelsesaftalen, hvis det er relevant, omfatte både det overførte finansielle bidrag og EU-støtten til Interreg-programmet.

2. En gennemførelsesaftale som omhandlet i stk. 1 skal som minimum indeholde elementerne vedrørende tredjelandets, partnerlandets eller OLT'ets medfinansiering, der er opført i artikel 58, stk. 5.

Derudover skal begge følgende oplysninger angives:

- a) størrelsen af det supplerende finansielle bidrag
- b) den påtænkte anvendelse og betingelserne for anvendelse, herunder ansøgningsbetingelserne for det pågældende supplerende bidrag.

3. Med hensyn til Peace Plus-programmet udgør det finansielle bidrag til Unionens aktiviteter fra Det Forenede Kongerige i form af eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i [artikel 21, stk. 2, litra e)], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] en del af bevillingerne til udgiftsområde 2 "Samhørighed og værdier", underloft "Økonomisk, social og territorial samhørighed".

Dette bidrag skal være betinget af en specifik finansieringsaftale med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 58. Kommissionen og Det Forenede Kongerige samt Irland skal være parter i denne specifikke finansieringsaftale.

Den skal være undertegnet inden begyndelsen af gennemførelsen af programmet, således at det særlige EU-programorgan kan anvende al EU-lovgivningen på gennemførelsen af programmet.

KAPITEL IX

Specifikke bestemmelser om direkte eller indirekte forvaltning

Artikel 60

Samarbejde i regioner i den yderste periferi

1. Når hele eller en del af et Interreg-program under element 3 gennemføres under indirekte forvaltning i henhold til artikel 53, stk. 3, litra b) eller c), overlades gennemførelsesopgaverne til et af de organer, der er opført i [artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus], navnlig til et sådant organ

i den deltagende medlemsstat, herunder det pågældende Interreg-programs forvaltningsmyndighed.

2. I overensstemmelse med artikel [154, stk. 6], litra c), i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] kan Kommissionen beslutte ikke at kræve en forudgående vurdering som omhandlet i stk. 3 og 4 i nævnte artikel, hvis de i artikel [62, stk. 1], litra c)], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] omhandlede budgetgennemførelsesopgaver overdrages til en forvaltningsmyndighed for et Interreg-program i regionerne i den yderste periferi, der er udpeget i henhold til artikel 37, stk. 1, i nærværende forordning og i overensstemmelse med artikel [65] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser].
3. Hvis de i artikel [62, stk. 1], første afsnit, litra c)], i forordning [FR-Omnibus] omhandlede budgetgennemførelsesopgaver overdrages til en medlemsstats organisation, finder artikel [157] i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] anvendelse.
4. Hvis et program eller en aktion, der samfinansieres under et eller flere eksterne finansieringsinstrumenter, gennemføres af et tredjeland, et partnerland, et OLT eller et af de andre organer, der er omhandlet i [artikel 62, stk. 1, litra c)], i forordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] eller er omhandlet i forordning (EU) [NDICI] eller i Rådets afgørelse [OLT-afgørelsen] eller begge, finder de relevante bestemmelser i disse instrumenter anvendelse, navnlig afsnit II, kapitel I, III og V, i forordning (EU) [NDICI].

Artikel 61

Interregionale investeringer i innovation

På Kommissionens initiativ kan EFRU støtte interregionale investeringer i innovation, jf. artikel 3, nr. 5), som samler forskere, virksomheder, civilsamfundet og offentlige forvaltninger, der er involveret i strategier for intelligent specialisering, der er etableret på nationalt eller regionalt plan.

KAPITEL X

Afsluttende bestemmelser

Artikel 62

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 6, tillægges Kommissionen fra [*as of one day after its publication = date of entry into force*] indtil den 31. december 2027.
3. Den i artikel 16, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 63

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel [108, stk. 1,] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 64

Overgangsbestemmelser

Forordning (EU) nr. 1299/2013 eller enhver retsakt, der er vedtaget i henhold hertil, finder fortsat anvendelse på programmer og operationer med støtte fra EFRU i løbet af programmeringsperioden 2014-2020.

Artikel 65

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand